
RAKO
Brand of lasselsbergergroup
MONITORING
červen
2026
rako.cz

Nový koncepční showroom v Karlíně

V pražském Karlíně, Pobřežní 46, byl otevřen nový koncepční showroom HUB IN BATH, který společně vytvořily čtyři renomované značky z oblasti koupelnového a sanitárního vybavení – HÜPPE, HANSGROHE, KALDEWEI a RAKO. Společný showroom představuje odbornou platformu pro efektivní návrh a realizaci koupelnových a sanitárních řešení v profesionálních projektech.

Prostor je primárně určen odborné veřejnosti, zejména architektům, projektantům, developerům a investorům, a slouží jako poradenské a konzultační centrum pro návrh soukromých i veřejných staveb. Na ploše více než 300 m^2 je prezentován ucelený přístup k návrhu koupelen a sanitárních prostor s důrazem na design, technické parametry, dlouhodobou udržitelnost, koordinaci jednotlivých profesí i ekonomiku provozu.

Architekti, projektanti, developeři i investoři zde mohou konzultovat konkrétní projektová zadání, technické detaily či materiálové kombinace a hledat optimální řešení pro své projekty. Záměrem společností je, aby centrum žilo i odbornou debatou – chystají se přednášky, diskuse a setkání s architekty, designéry, autory kolekcí i studenty designu.

1

2

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DUHOVKA

TEXT:
VYPRACOVÁNO
Z PODKLADŮ
AGENTURY LINKA
FOTO: RADEK
ÚLEHLA

Prostředí, ve kterém se pohybujeme, má výrazný vliv na kvalitu života, a dvojnásob to platí u prostředí, ve kterém jsme vzděláváni – dočkali se i studenti česko-anglické Montessori základní školy Duhovka, která dostala navýšení kapacity o 2. stupeň a vylepšení standardu služeb a komfortu pro žáky a personál.

Nástavba v podobě nových učeben a přístavba tělocvičny reagovaly na územní a dispoziční vlivy, přičemž se snažily minimalizovat dopady na blízké objekty v okolí. Navržená nástavba třetího nadzemního podlaží tak vznikla jako jednopodlažní, ustupující objekt oproti půdorysu budovy. Využití rizalitů a nové přístavby tělocvičny bylo přizpůsobeno pro pobytové terasy, které jsou napojené na chodbu a výtvarný ateliér s laboratoří.

Montessori koncept vzdělávání žáků využívá odlišné dispoziční řešení prostor. Každé dvě kmenové třídy jsou propojené a fungují na principu plynulého přechodu žáků mezi nimi. Tím je podpořena variabilita výuky a individuální přístup ke každému žákovi. Návrh také vyhovuje stávajícím dispozicím sanitárního zázemí, které je umístěno mezi dvěma kmenovými třídami.

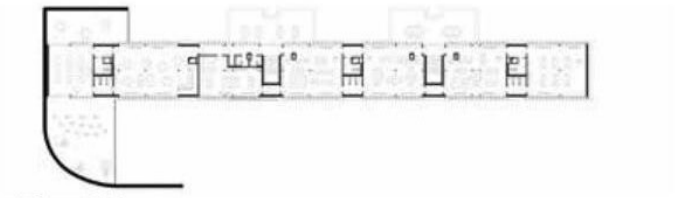
1 Přístavba tělocvičny

2 V interiéru učeben se propisuje nosná dřevěná konstrukce

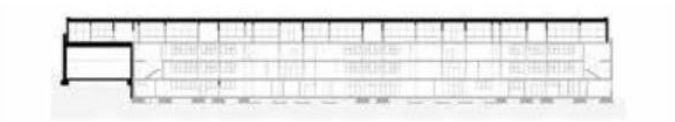
3 Fasáda nástavby

3

↑ Půdorys 3. NP

↑ Podelní řez

Každá kmenová třída je vybavena uzamykatelnými skříňkami na osobní věci žáků, kuchyňkou pro přípravu pokrmů a relaxační zónou pro odpočinek ve volných chvílích.

S ohledem na nosnost původní budovy byla pro nástavbu zvolena nosná konstrukce ze dřeva, která zůstává v interiéru přiznaná. Dřevěné prvky se promítají i do vestavěného nábytku a obložení tělocvičny. Dřevo v kombinaci se sklem je hlavním materiálem i v učebnách. Jejich kombinace přispívá k prosvětlení prostoru a výborné akustice, čímž vznikají ideální podmínky pro soustředění a efektivní výuku.

Fasáda přístavby i nástavby je obložena odolným plechem. Na přístavbě se objevuje v podobě šablon evokujících šindele, zatímco na nástavbě je uspořádán do svislých pásů. Ty se v oblasti okenních otvorů proměňují ve stínicí lamely, čímž dodávají fasádě nástavby lehkost a prostorovou dynamiku kontrastující s robustními liniemi původních dvou podlaží.

Díky projektu škola dostala i specializované prostory pro výtvarný ateliér s laboratoří, sborovnu a multimediální místnost. Výtvarný ateliér a laboratoř jsou propojeny s exteriérem prostřednictvím dvou prostorných teras na bočních stranách. Tyto terasy mohou sloužit pro výuku i kreativní činnosti, při kterých žáci Montessori vzdělávání získávají zkušenosti prostřednictvím vlastní práce s připraveným vybavením. ■

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DUHOVKA, PRAHA	
TYP STAVBY	školské zařízení
VÝŠKA INVESTICE	95 000 00 Kč
INVESTOR	Duhovka Group, a.s.
STUDIO	ra15, a.s.
AUTOŘI	Radek Lampa, Libor Hrdoušek, Kateřina Havlová, Hana Púčeková, Oksana Džabarjan, Oleg Kovalyuk, Jana Věnečková, David Skalický
HLAVNÍ ZHOTOVITEL	KVS Stavební s.r.o.
ZASTAVĚNÁ PLOCHA	stávající budova 1 093 m², přístavba tělocvičny 404 m²
UŽITNÁ PLOCHA	tělocvična: 381,05 m²
DOKONČENÍ	2024
PODÍLELI SE NA STAVBĚ	Zumtobel (osvětlení), Rako (obklady)

VILA ČERYCH VSTOUPILA PO REKONSTRUKCI DO NOVÉ ETAPY SVÉ EXISTENCE

V INTERIÉRU DOMINUJÍ MALOVANÉ STROPY

Skrytá v zeleni, obklopená krásnou zahradou, postavená ve stylu rondokubismu. Byla svatebním darem, rodinným sídlem, ale i politickou školou, zdravotním střediskem a ještě nedávno skoro beznadějnou ruinou, která dnes vstupuje do nové éry své existence. Tak by se dal stručně shrnout příběh vily Čerych v České Skalici.

Vila Čerych v České Skalici

Postavena byla v letech 1924–1925 podle návrhu architekta Otakara Novotného, představitele československé moderní architektury. Vznikla jako svatební dar pro Marii Bartoňovou-Čerychovou, příslušnici známé textilní rodiny z Náchoda, a jejího manžela Josefa Čerycha. Součástí projektu byla i velkolepá zahrada od architekta Josefa Kumpána, s altánky, pergolami, bazénem a růžovou zahradou, dokonale propojená s obytnou částí domu.

V době svého vzniku byla vila ukázkou technické vyspělosti a komfortu: měla ústřední topení, domácí telefon, moderní koupelny i francouzské žaluzie. Patřila k nejvýznamnějším realizacím meziválečné architektury ve východních Čechách.

Po událostech roku 1948 byla vila znárodněna a využívána různými institucemi, mimo jiné jako politická škola a později zdravotní

Malované stropy byly vytvořeny podle návrhu Františka Kysely

středisko. Roku 1958 byla zapsána na seznam kulturních památek. Po roce 1989 byla navrácena rodině Čerychových a v roce 2001 ji bratři Jiří a Ladislav Čerychové darovali Nadaci rozvoje občanské společnosti. Vila poté sloužila jako vzdělávací a kulturní centrum. Zahrála si dokonce i ve filmu Odcházení dramatika a režiséra Václava Havla (2010).

V roce 2021 vilu zakoupila Eliška Kaplicky Fuchsová, která se rozhodla objekt citlivě zrekonstruovat a zachovat jeho historický charakter i kulturní potenciál. Vila tak dostává nový život – má být prostorem pro setkávání, kulturu, architekturu a vzdělávání nejen v rámci aktivit Nadačního fondu Kaplicky Centre.

Rekonstrukcí prošel jak exteriér vily, kde se ukázal být zásadním oříškem důmyslný odvodňovací systém skrytý ve schodišti do zahrady, nově restaurována byla fasáda i kovové prvky. V interiérech se zachovala původní podlaha pouze ve vstupní hale, kde na první pohled upoutají dubové parkety v netradičním formátu 7 × 20 cm. V ostatních prostorech už nebylo možné původní podlahy obnovit a zároveň zde bylo instalováno podlahové topení, proto byly vybrány klasické třívrstvé parkety položené dle původních do stromečku. Návštěvníky upoutají malované stropy, které byly vytvořeny podle návrhu Františka Kysely, nad vstupní halou se je podařilo odkrýt pod necitlivými přemalbami, ve společenských prostorách se dochoval strop v lepším stavu, a ornamentální malby tak krásně dolaďují dobovou atmosféru.

Na obnově se významně podílela i česká značka RAKO, která dodala jak moderní keramické obklady, tak autentické repliky původních mozaikových dílů – tzv. piškotů. Elegantní sanitární vybavení koupelen dodala značka Ravak.

NOVÝ ŽIVOT VILY ČERYCH: KREATIVNÍ CENTRUM PRO KULTURU, VZDĚLÁVÁNÍ A FILM

Od října 2025 se ve vile Čerych otevřelo kreativní centrum, které dává historickému objektu nový smysl a současně jej symbolicky vrací obyvatelům České Skalice. Zároveň však otevírá své brány i návštěvníkům z celé republiky – díky pestrému vzdělávacímu, kulturnímu a uměleckému programu. Ve vile budou probíhat pravidelná filmová promítání, kurzy, odborné konference, studentská setkání nebo tematické výstavy. Pro tyto účely byl suterén budovy přestavěn do profesionálního galerijního standardu ICOM, čímž vznikl reprezentativní prostor pro umění, diskuzi i vzdělávání.

PŘÍBĚH VILY ČERYCH V DATECH

1924–1925	výstavba vily podle návrhu architekta Otakara Novotného; zahrada Josef Kumpán.
1925–1948	rodinné sídlo Čerychových, symbol moderního životního stylu první republiky.
1948–1989	znárodnění; politická škola, zdravotní středisko; od roku 1958 kulturní památka.
1989–2001	restituce rodině Čerychových; roku 2001 dar Nadaci rozvoje občanské společnosti.
2001–2021	vila vzdělávacím a kulturním centrem; film Odcházení (2010).
2021	vila získává novou majitelku Elišku Kaplicky Fuchsovou, začíná se plánovat rekonstrukce.
2023–2025	rekonstrukce objektu a zahrady.

Foto: Tomáš Dittrich

Kuchyně jsou v obou bytech vyrobeny na zakázku truhlářem. Jsou téměř identické, liší se od sebe pouze odstínem horních skříněk

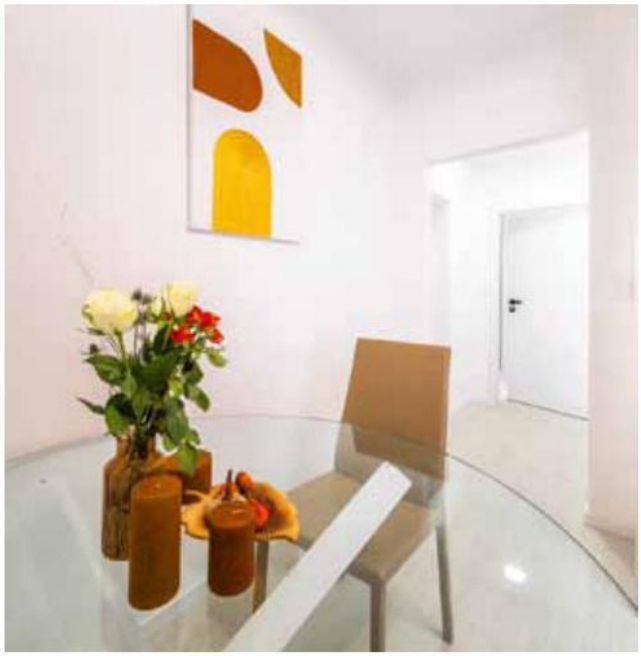
Dvojčata z intru

Z bývalých internátních buněk se podařilo majitelům a architektce vytvořit dva hezké a funkční byty vhodné k pronajímaní. Byty jsou hodně podobné, jeden z nich vám pro inspiraci představujeme.

PŘIPRAVILA: **LUCIE MARTÍNKOVÁ**, FOTO: **VIKTOR REK**

Zrod dvou bytů z jednoho velkého trval pět měsíců. Vznikly dvě bytové jednotky s jedním sdíleným prostorem.

Sdíleným prostorem je terasa a odpočinkový kout, navazující na společnou chodbu

Bytový dům, postavený začátkem 70. let ve slovenské Žilině, původně fungoval jako internát. První rekonstrukce ho změnila na bytovku. Tehdy ze dvou internátních buněk a části chodby vznikl byt s dispozicí 3+1 a obytnou plochou 72 m². Noví majitelé bytu s ním ale měli jiné záměry. Chtěli z něj vytvořit dvě bytové jednotky, které by pronajímali. Oba byty měly fungovat samostatně, ale měly mít jeden sdílený prostor, konkrétně šlo o chodbu, která bude sloužit jako odpočinkový prostor s pohovkou a knihovnou. Brali to jako ideální řešení pro studenty či jako startovní byty pro mladé lidi.

Stávající rozvody kanalizace, vody i dostatečná kapacita elektrické přípojky dovolily autorce návrhu zrcadlově umístěných bytů větší kreativitu.

Cesta za světlem

Majitelé si byli vědomi limitů dispozice, a tak se rozhodli pro spolupráci s architektkou Dominikou Fonšovou z Archinéstudia. Jejich zadání bylo spíše pocitové, chtěli vytvořit čistý, příjemný a funkční prostor. Díky poloze ve čtvrtém patře byt není tmavý, bonusem jsou výhledy. Pro architektku byla prioritou práce se světlem, střídmá barevnost a materiály, jež prostor opticky uklidní a sjednotí. Proto je neutrální barevná paleta doplněná o teplejší akcenty dřeva a pastelových tónů. Majitelé nechali finální podobu na architektce, která se rozhodla navrhnout byty dost podobně. Odlišnosti vzhledu naplánovala v kuchyních a ložnicích. Projekt kladl důraz na kvalitu provedení, proto je vestavěný nábytek vyrobený na míru. Důležité jsou zde i detaily, jako je třeba motiv kruhu. *„Byl to vědomý architektonický záměr. Prvek kruh ráda a často v projektech zařazuji. Dokáže zjemnit racionální, místy až strohou dispozici. Přidává lidský rozměr prostoru, který tím působí přirozeně a harmonicky. Kulatá zrcadla i oblé linie nábytku nejsou retro stylem, ale nadčasovým principem,"* říká architektka.

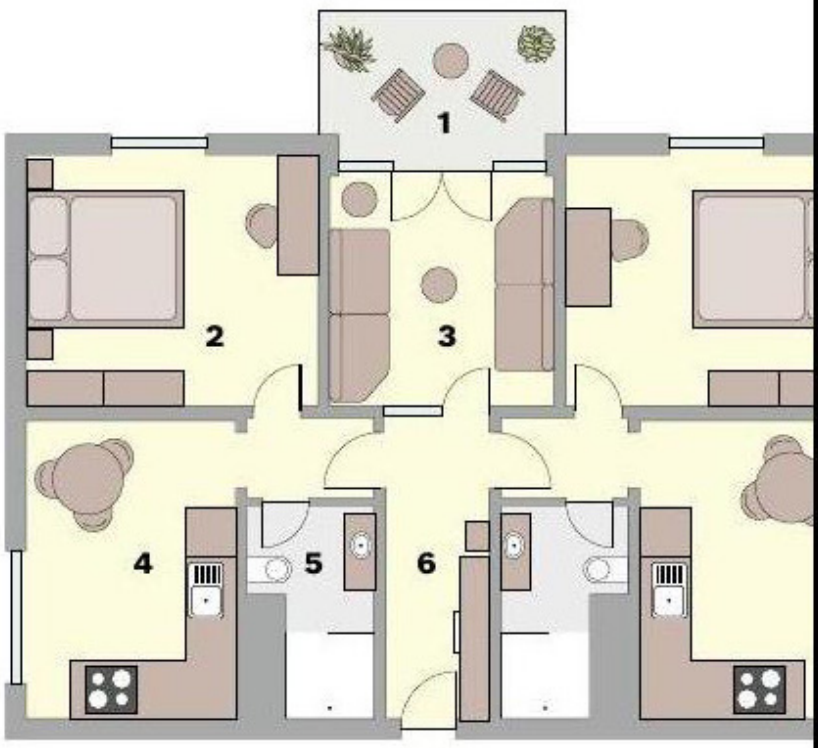
Československá stopa

Barevnost a textury materiálů v obou až na drobné detaily stejných koupelnách korespondují s konceptem bytu. Při zařizování se navíc povedlo spojit československou kvalitu. Na malé ploše (2 × 3,5 m) se využil každý nabídnutý centimetr. K optickému zvětšení pomohly hladké plochy velkoformátových keramických dlaždic 60 × 120 cm z kolekce Porfido českého výrobce RAKO. Architektka k volbě dodává: *„Značku RAKO používám v projektech dlouhodobě nejenom kvůli ověřené kvalitě, širokému portfoliu, ale i spolehlivým technickým řešením. Série Porfido, připomínající klasické teraco, vnáší do interiéru jemnou texturu bez výrazné dekorativnosti. V kontextu desítky let starého domu působí přirozeně a nadčasově. Na druhou stranu bez jakékoliv snahy o historizující řešení."* Další českou stopu zanechal v koupelnách výrobce Dřevojas, z jehož nabídky jsou použité dvě varianty umyvadlových skříněk a podsvícená zrcadla. Dekor dřeva na obložení stěny za toaletou místnosti zútulnil. Tento panel zakrývá instalační rozvody a nabízí úložný prostor.

Architektka se elegantně vypořádala i s pračkou. Umístila ji do vestavné skříně v předsíni. I proto, že se počítá s jejím společným využitím pro oba byty

Půdorys jednoho bytu 72 m²

1 terasa, **2** ložnice, **3** společný obývací pokoj, **4** kuchyň, **5** koupelna, **6** společná chodba

Ložnicím dodává útulnou atmosféru fototapeta nalepená za čelem postele

K optickému zvětšení pomohly hladké plochy velkoformátových keramických dlaždic 60 × 120 cm z aktuální kolekce Porfido českého výrobce RAKO

1 Modulární sedací souprava **Matacao 3 City** (Feydom), látka Alure, cena **54 545 Kč**, www.feydom.cz
2 Oválný stůl **Argo II** (Kave Home), skleněná deska, ocelová podnož, cena **12 949 Kč**, www.momenti.cz
3 Omyvatelná fototapeta **Kent Collection** (Khroma), 127 × 300 cm, www.udekorujdom.pl
4 Obraz na plátně, japandi umělecká abstrakce, 60 × 90 cm, cena **1 463 Kč**, www.dovido.cz
5 Taburet **Taco**, potah z šedé hebké tkaniny, cena **1 949 Kč**, www.sconto.cz
6 Skleněná váza **Torney** (J-line), výška 17 cm, cena **462 Kč**, www.momenti.cz
7 Slinuté dlaždice z kolekce **Porfido** (RAKO), 60 × 120 cm, cena **1 369 Kč**/m², www.rako.cz
8 Keramický obal na květináč **Rudi** (Westwing Collection), Ø 19 cm, výška 16 cm cena **1 099 Kč**, www.westwing.cz

Text: Jana Šulcová I Foto: archiv firem

HLEDÁNÍ NADČASOVÉHO ŘEŠENÍ

Keramika dodá koupelně styl

Výběr obkladů není jen o vzhledu. Kvalitní materiál, správná protiskluzová úprava a vhodná třída odolnosti určují, jak bude koupelna fungovat v každodenním provozu. Moderní technologie dnes umožňují kombinovat estetiku s vysokou funkčností, takže i malá rekonstrukce může přinést výraznou změnu.

Keramika FMG Venice Villa napodobuje tradiční terrazzo s drcenými mramorovými fragmenty. PROCERAM

Šedé obklady a dlažba ze série Lombarda Grigio od výrobce Ergon jsou inspirovány italským kamenem Ceppo di Gré. HORNBACH

Koupelna patří k místům, kde se estetika potkává s technickými požadavky. Obklady a dlažba určují nejen vzhled prostoru, ale i jeho odolnost, bezpečnost a snadnou údržbu. Správná volba materiálu dokáže koupelnu opticky sjednotit, zvýšit její komfort a zároveň prodloužit životnost celého řešení.

Náročný provoz

Koupelna je prostředí s vysokou vlhkostí, častými teplotními změnami a každodenním provozem. Obklady proto musí být odolné, neporézní a snadno udržovatelné.

Důležitým parametrem je třída odolnosti proti povrchovému opotřebení – pro běžnou koupelnu postačí dlažba třídy II a na stěny obklady třídy I. U podlah je zásadní protiskluzová úprava, která snižuje riziko uklouznutí, zejména ve sprchových koutech. Texturované povrchy nebo speciální protiskluzové vrstvy nabízejí i kolekce s výrazným designem.

Sázka na nadčasovost

Současné koupelny pracují s přírodními odstíny, jemnými kontrasty a střídmou elegancí inspirovanou středomořským stylem. Objevují se vzorované obklady, geometrie i retro motivy, které dodávají prostoru osobitost, stejně jako tmavší dekory ve sprchových koutech kombinované se světlejšími plochami v ostatních částech koupelny.

Oblíbené jsou i světlé barvy doplněné dřevěnými prvky, které podporují pocit tepla a relaxace, nebo černobílá kombinace s kovovými detaily pro výraznější, moderní výraz. Zároveň se vyplatí nepodléhat krátkodobým trendům, které mohou rychle zestárnout.

Koupelna má dlouhou životnost, a proto je rozumnější stavět na neutrálních odstínech, jednoduchých formátech a elegantních vzorech. Nadčasové ře-

Velkoformátová dlažba a obklady ze série Cava imitují bílý mramor. RAKO

šení vytváří klidné prostředí, které se snadno doplňuje drobnými změnami, lépe snáší každodenní provoz a působí svěže i po letech.

Formáty a práce se spárami

Velikost obkladů i způsob jejich kladení výrazně ovlivňují to, jak koupelna působí. Velkoformátové dlaždice s minimální spárou opticky sjednocují plochu a vytvářejí dojem většího, klidnějšího prostoru. Menší množství spár znamená méně vizuálních předělů, takže stěny i podlaha působí kompaktněji.

Drobnější formáty nebo výrazné spáry prostor rytmizují a mohou ho opticky zmenšit, což se hodí tam, kde chcete dodat strukturu nebo zvýraznit určitou část koupelny.

Velkou roli hraje i barva spárovací hmoty – tón v barvě obkladu prostor sjednotí, kontrastní spára naopak zvýrazní tvar dlaždic a přitáhne pozornost. Správná kombinace formátu a spáry dokáže koupelnu opticky zvětšit, zútulnit nebo dodat jasnější architektonický řád.

Co dnes už neobstojí

Některé typy obkladů, které byly populární před lety, dnes působí těžkopádně a opticky zatěžují prostor. Typickým příkladem jsou reliéfní bombato lišty, které vytvářejí výrazné vystouplé plochy a komplikují údržbu. Podobně zastarale působí i drobné dekorativní bordury nebo kontrastní listely, které dříve sloužily jako ozdobný předěl, ale v moderních koupelnách narušují čistou linii.
Nevhodné jsou také příliš malé formáty s hustou sítí spár, které prostor vizuálně tříští a zbytečně ho zmenšují. Současné koupelny staví na jednoduchosti, klidných plochách a materiálech, které nechávají vyniknout proporce místnosti – a právě proto se od těchto starších dekorů ustupuje.

Obklad v dřevodekoru lepený „na rybinu“ evokuje klasickou podlahovou krytinu. ATRIUM

Lint je hravá kompozice rostlinného motivu, inspirovaného textilními dekory. RAKO

Retro dlažba Rustic multicolor dává téměř nekonečné možnosti kombinování. HORNBACH

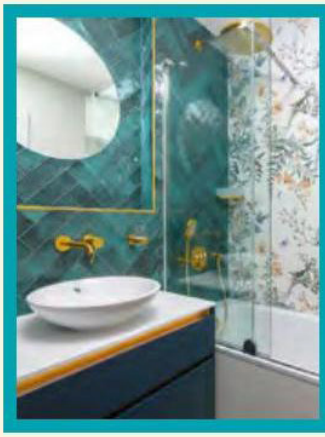

Série Spektra si výborně rozumí s dlažbou v dekoru dřeva. RAKO

Dlažba je základ

Podlaha v koupelně musí zvládnout mnohem víc než běžné obytné místnosti. Dlažba je vystavená vodě, páře i každodennímu provozu, a proto je důležité vybírat materiály s dostatečnou tvrdostí a protiskluzovou úpravou. Pro domácí koupelny obvykle postačí třída odolnosti II, ale u frekventovanějších prostor se vyplatí sáhnout po vyšší třídě.

Protiskluznost je klíčová zejména ve sprchových koutech, kde texturovaný povrch nebo speciální vrstvy výrazně snižují riziko uklouznutí. Moderní kolekce dnes nabízejí i dlažby s jemnou strukturou, které kombinují bezpečnost s elegantním vzhledem. Důležitá je také nízká nasákavost, která zabraňuje pronikání vlhkosti do materiálu a prodlužuje jeho životnost.

ČEKÁ VÁS REKONSTRUKCE BYTU?

Napište nám do redakce a my vás propojíme s architektem a realizační firmou. Praha a okolí

E-mail: info@bydlenimezipanely.cz

Druhý domov na terase

BALKON ČI TERASA DNES NEJSOU JEN DOPLŇKEM DOMU, STÁVAJÍ SE DALŠÍM OBYTNÝM PROSTOREM. A TOMU MUSÍ ODPOVÍDAT I PODLAHA. MĚLA BY BÝT BEZPEČNÁ ZA DEŠTĚ I SNĚHU, PŘÍJEMNÁ NA DOTYK V LÉTĚ A ZÁROVEŇ NENÁROČNÁ NA ÚDRŽBU.

Foto: LASSELSBERGER, s.r.o.

Díky protiskluznému povrchu poskytují dlaždice RAKO OUTDOOR bezpečný a komfortní pohyb na terasách a balkonech.

Pokládka je snadná a konstrukci lze kdykoliv snadno rozebrat, opravit či upravit.

Dlaždice jsou praktické na údržbu, stačí je zamést nebo omýt vodou a bez problémů zvládají i čištění vysokotlakým čističem.

Revitalizace bazénu

ve Svitavách

SVITAVY SE PO LETECH DOČKALY MODERNIZOVANÉHO KRYTÉHO PLAVECKÉHO BAZÉNU ROZŠÍŘENÉHO O WELLNESS PRVKY ČI INTERAKTIVNÍ TOBOGÁN. PODOBU A FUNKČNÍ ŘEŠENÍ SOUČASNÉHO SPORTOVNÍHO AREÁLU POMOHLY DOTVOŘIT TAKÉ PRODUKTY ČESKÉHO VÝROBCE KERAMICKÝCH OBKLADŮ RAKO.

Krytý plavecký bazén ve Svitavách vznikal v letech 1988 až 1994, ale už při otevření nesplňoval tehdejší standardy a návštěvníci si stěžovali na chlad. K rozsáhlé modernizaci došlo až po téměř deseti letech příprav, když v roce 2016 vyhrál Atelier11 z Hradce Králové soutěž na rekonstrukci, přičemž finální studii a dokumentaci dokončil v roce 2022 architekt Miroslav Kadečka. Rekonstrukce trvala rok a půl a stála více než 211 milionů korun. Bazén byl po letech příprav znovu otevřen letos v září a první návštěvníci si užili koupání v nově zmodernizovaném areálu.

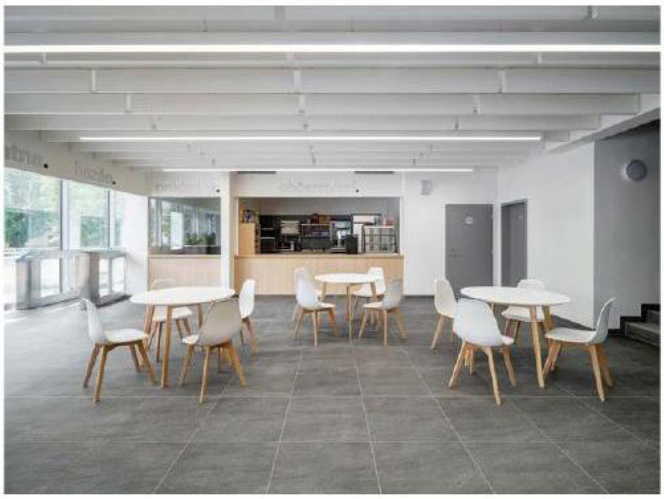

MODERNÍ TECHNOLOGIE S TRADICÍ NA JEDNÉ VLNĚ

Použití nejmodernějších technologií a materiálů výrazně urychlilo přípravu i samotnou realizaci projektu nového bazénového areálu ve Svitavách. „Areál je unikátní nejen

Odborník RAKO:

„Při výběru materiálů pro bazény je kladený důraz na kvalitu, dlouhou životnost a snadnou údržbu," konstatuje Richard Dvořák z projektového týmu LASSELSBERGER. „Zároveň je nutné hledat řešení – materiály, které splňují přísné normy, vyhlášky na protiskluzné povrchy jak v bazénu, tak ve sprchách nebo v šatnách. Výrobky RAKO jsou v souladu s novými požadavky Vyhlášky 146/2024 pro hygienické prostory, konkrétně na protiskluznost R10 pro WC a sprchy. Keramické obklady RAKO nabízí pro bazény širokou škálu protiskluzných povrchů – pro chůzi v obuvi v rozsahu R9–R12 a pro chůzi bosou nohou v rozpětí A/B/C. Součástí dodávky obkladů pro svitavský bazén byly jak klasické formáty, tak i speciální tvarovky, které zajišťují maximální bezpečnost a komfort uživatelů."

v celé České republice, ale také v evropském kontextu – jako jediný bazén v republice je vybaven pokročilým systémem detekce nehody/tonutí, který významně zvyšuje bezpečnost plavců. Kromě špičkových bezpečnostních prvků nabízí zařízení také moderní formy zábavy, například 80 metrů dlouhý interaktivní tobogán, jenž patří mezi největší lákadla pro návštěvníky všech věkových kategorií," říká Tomáš Mrázek, který se na projektu podílel. Při výběru materiálů kladl realizační tým důraz na spojení technologické vyspělosti, moderní architektury a bezpečného prostředí pro sport i odpočinek. „Volili jsme moderní materiály používané v krytých bazénech. V případě keramických produktů jsme se rozhodli pro českou značku RAKO, která splnila naše požadavky na vysokou kvalitu a též designovou rozmanitost," doplňuje Tomáš Mrázek.

FAKTA

Místo realizace: **krytý plavecký bazén Svitavy**
Rekonstrukce: **zhruba 18 měsíců**
Investice města: více než 211 milionů korun
Původní výstavba: **1988 až 1994**
Architektonický návrh: **Ateliér11 Hradec Králové, architekt Miroslav Kadečka**
Použité materiály: **keramické obklady značky RAKO**
Série v interiéru: **Pool, Color Two, Color One, Cemento, Quarzit**
Protiskluznost: **splnění přísných bezpečnostních norem pro mokré provozy**
Formáty obkladů: **5 × 5 cm až 60 × 60 cm**

Svoboda SPRCHOVÁNÍ

Walk-in sprchový kout představuje moderní, designově atraktivní řešení, které vnese do koupelny vzdušnost a eleganci. Je však náročné na kvalitu provedení – i drobná nedokonalost způsobí velké problémy.

Text Kateřina Nová
Foto archiv firem a Shutterstock

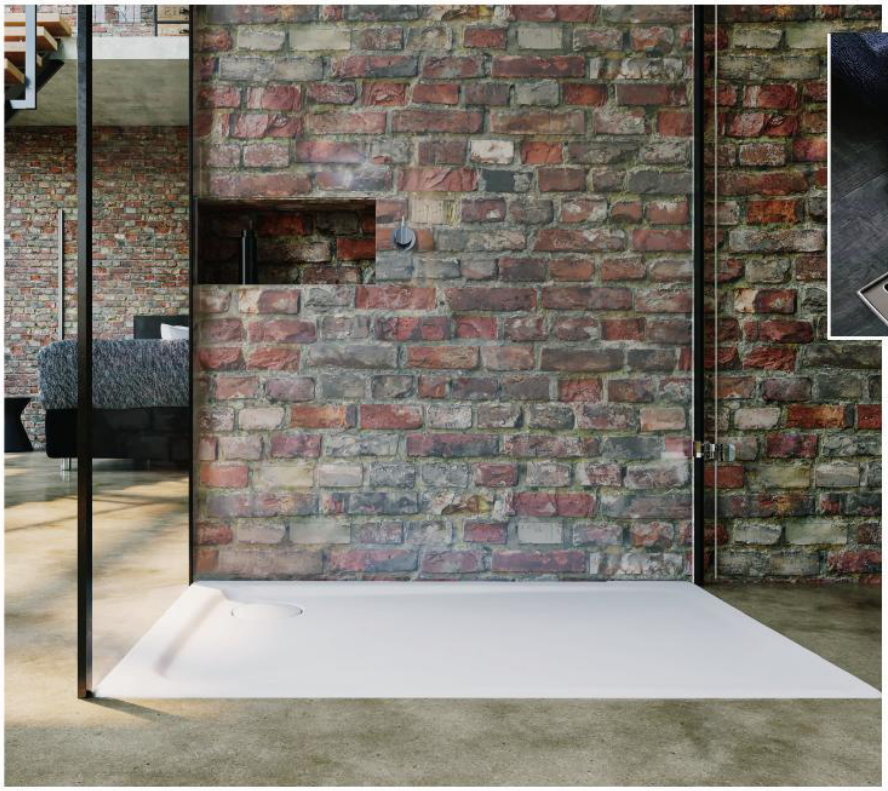

↑ Zlaté povrchy jsou v koupelně oblíbené jako nevtíravý prvek luxusu. Profily v této barvě doplňují elegantní sprchovou zástěnu walk-in **Aero Gold** od značky Rea, která je vyrobena z kaleného skla o tloušťce 8 mm a disponuje speciální povrchovou úpravou pro snazší údržbu. Výška 195 cm, v různých šířkách. Cena od 5 616 Kč. **www.baumax.cz**

Plánování obvykle začíná velikostí koutu, která souvisí s dalšími faktory. „Nejběžnějším rozměrem klasického sprchového koutu je 90 × 90 cm. Walk-in této velikosti bych ale nedoporučil, protože nedokáže zadržet většinu odstřikující vody. Uvažovat o něm má smysl od šířky 120 cm výše. Pokud bojujete s místem, nabízejí se i varianty posuvných walk-inů – rozměr zástěny ve výchozí pozici je například 80 cm, ale při sprchování jej lze rozšířit až na 140 cm," popisuje Miroslav Jeřábek ze společnosti Hüppe. Na základní typy walk-inů se podle něj používá sklo tloušťky 6 mm, ale může být i 8 či 10 mm. Jaký je rozdíl? Čím menší tloušťka skla a větší rozměr zástěny, tím nižší je její stabilita. Tu je pak nutné podpořit vzpěrou, která se u tloušťky skla 6 a 8 mm instaluje běžně, zástěnu z 10mm skla lze použít i bez této podpory.

→ Sprchová vanička z litého mramoru vyniká mj. teplotní stálostí a snadnou údržbou. Obdélníková vanička **Selina** od značky Jika vyrobená z tohoto moderního kompozitního materiálu navíc disponuje protiskluzovým dnem a doplňuje ji nerezová krytka sifonu. Rozměry 200 × 75 cm, k dispozici v bílém a černém provedení. Cena 10 313 Kč. **www.jika.cz**

↑ Sprchový žlab **Easy** (délka 750 mm) s roštem **Harmony** kombinuje odolné plastové tělo s vysoce lesklým nerezovým rámečkem, což umožňuje instalaci do prostoru s nízkou stavební výškou 50 mm. Je vybaven kombinovaným sifonem s uzavíracími klapkami proti zápachu. Cena 4 246 Kč. **www.koupelny-ptacek.cz**

← I s vaničkou můžete docílit bezbariérového řešení. **Superplan** od Kaldewei je extra plochá sprchová vanička s hloubkou pouhých 2,5 cm a lze ji instalovat v úrovni podlahy. V různých rozměrech i barvách. Cena dle konfigurace. **www.kaldewei.cz**

JEDNODUŠŠÍ VANIČKA

Podobná rozvaha vás čeká u podlahy. Jednodušší na realizaci je řešení s vaničkou, kde je i nižší riziko problémů s hydroizolací. „Přesný spád, který je alfou a omegou správného fungování koutu, je daný již z výroby. Zvolíte-li vaničku ze smaltované oceli, lze ji díky téměř nulové roztažnosti tohoto materiálu instalovat zároveň s podlahou," říká Jaroslav Pumprla ze společnosti Kaldewei.

Druhou možností je řešení pomocí dlažby a žlabu. To je na realizaci náročnější, protože vyžaduje precizní provedení hydroizolace podlahy. Nekvalitní zhotovení téměř jistě zapříčiní budoucí problémy s pronikající vlhkostí do konstrukce budovy a nutnost komplikovaných a nákladných oprav. „Záludností je zajištění požadovaného spádu, aby voda spolehlivě odtékala k odtokovému žlabu a nezdržovala se na podlaze. I malé odchylky ve spádu mohou vést k tvorbě kaluží, zvýšenému usazování nečistot a v krajním případě i k zatékání mimo sprchový prostor," varuje Jaroslav Pumprla.

Architektonicky jde nicméně o zajímavé, a proto rozšířené řešení. Použití jednotného designu dlažby totiž zajistí plynulé propojení koupelny se sprchovým koutem. „Pokud zvolíte velké formáty typu 60 × 60, 80 × 80, 60 × 120 nebo 120 × 120 cm, umožní vám navíc vytvořit plochu beze spár, což je u řešení walk-in žádoucí. Kvůli bezpečnosti vybírejte dlaždice s protiskluzným povrchem třídy B a C," radí Tomáš Heřman ze značky Rako.

← Walk-in stěna **Concept 200** (130 x 200 cm) z 8mm bezpečnostního skla s antiplakovou úpravou nabízí vysokou míru variability. Dvě stabilizační vzpěry o délce 150 cm lze podle potřeby zkrátit. Cena 15 261 Kč. **www.koupelny-ptacek.cz**

RADA ODBORNÍKA

Tomáš Heřman,
školitel značky Rako

„Největším úskalím pokládky keramických obkladů u walk-in řešení je precizní utěsnění kolem žlabu. Nerezová ocel má totiž třikrát větší tepelnou roztažnost než dlaždice a při dopadu teplé vody se žlab a dlažba roztahují a smršťují odlišným způsobem. Proto je nutné přechod mezi kovovým límcem žlabu a dlaždicemi spárovat pružnými spárovacími hmotami. K dispozici jsou polyuretany s dvakrát větší přilnavostí a pružností, než nabízejí klasické silikony. U nejmodernějších žlabů bez ocelového límce je pak třeba aplikovat pružný tmel přímo na boční hrany dlaždic kolem žlabu. To zabrání proniknutí vlhkosti do lepidla pod nimi."
Video návody najdete na www.rako.cz v sekci Pro odborníky.

↑ Modulární systém Hüppe **Sphere**, oceněný German Design Award 2026, se dokonale přizpůsobí prostoru tvarem i barevným provedením. Sprchový kout lze osadit držákem ručníků nebo poličkou. Podsvícený výklenek Hüppe Wallbox pojme doplňky a LED osvětlení navodí příjemnou světelnou atmosféru. Osvětlení lze ovládat přes dotykovou obrazovku. Cena dle sestavy. **www.hueppecz.com**

KOMERČNÍ PREZENTACE

↑ Možnost přizpůsobit se prostoru je v dnešní koupelně vítaný benefit. Ten nabízí i kout Walk-In **Wall** od Ravaku. Tvoří jej 8mm bezpečnostní sklo o výšce 200 cm a šířce od 60 cm do 160 cm s ochranou AntiCalc proti usazování vodního kamene a profily v černém či v bílém provedení nebo v lesklém chromu. Kovovou vzpěru dlouhou 120 cm, která zajišťuje stabilitu a současně určuje šířku vstupu, lze zkrátit. Cena od 7 190 Kč podle provedení. **www.ravak.cz**

↓ Další výhodou, proč jsou sprchové kouty walk-in oblíbené, je čistý minimalistický vzhled. Charakterizuje i sprchovou zástěnu Walk-In od výrobce Laufen, která podtrhne vzdušnost a moderní vzhled koupelny. Tvoří ji 8mm bezpečnostní sklo v rozměrech od 90 x 200 cm. Cena od 13 617 Kč. **www.laufen.cz**

KOMFORT BEZ LIMITŮ

„I u walk-inů se výrobci snaží nabídnout něco navíc. Třeba možnost zapuštění skla přímo do obkladu pomocí speciální lišty nebo poličky integrované v nástěnné liště, které vyřeší odkládací prostor bez nutnosti vrtání do obkladu. Nabízejí se ale i neotřelá řešení v podobě například integrovaného osvětlení. Záleží jen na přáních a finančních limitech," popisuje Miroslav Jeřábek z Hüppe.

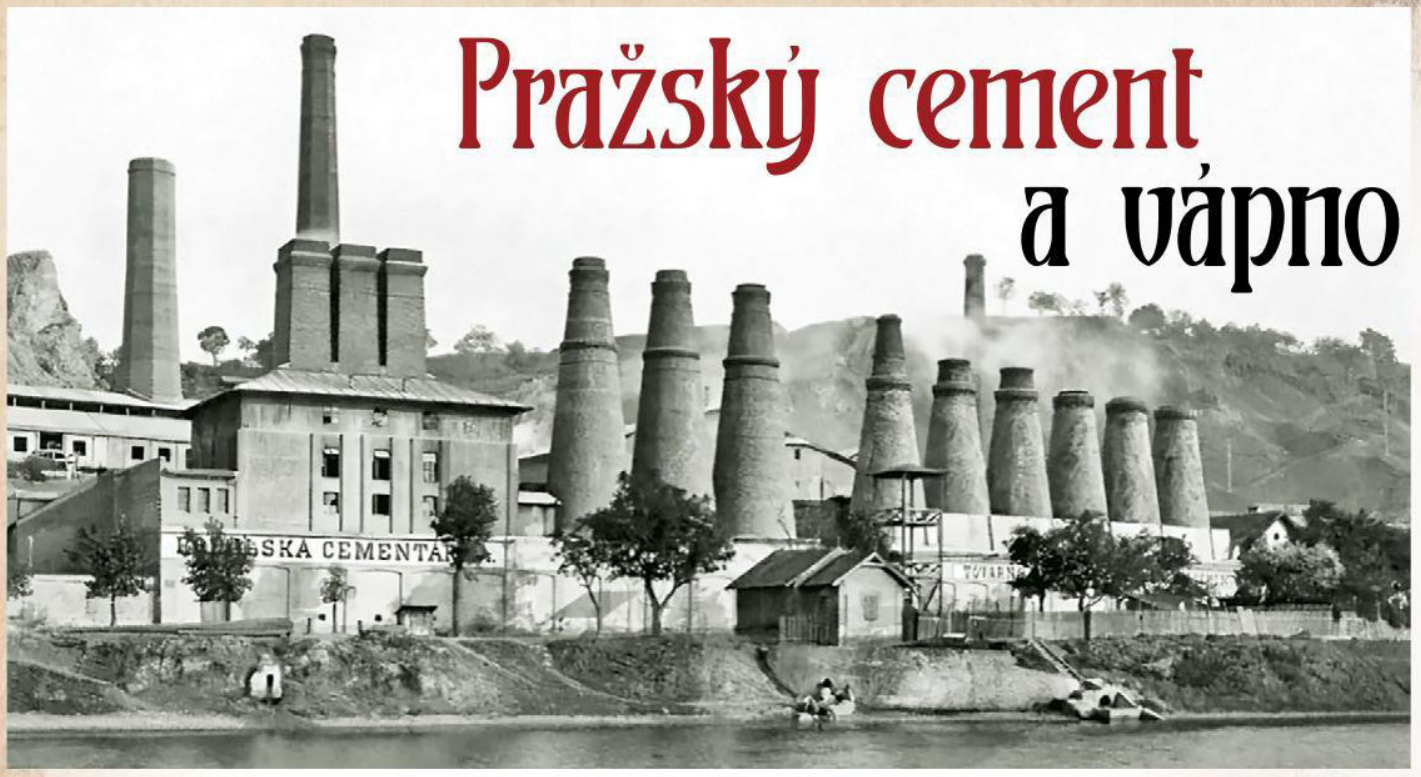
Důležité také je vybrat správný žlab. „Mezi praktická řešení patří žlab s možností nastavení podle velikosti sprchového koutu. Jeho vyčištění např. od vlasů je snadné a není k němu třeba žádných pomůcek, vyjmete ho jednoduchým pohybem rukou, očistíte a vložíte zpět," popisuje Jaroslav Pumprla.

VYVARUJTE SE CHYB

Pro plynulou realizaci je dobré předejít častým chybám. Mezi ně patří nepromyšlený nákup baterie. Její typ a místo usazení ovlivňuje provedení vzpěry: zda bude příčná, která je součástí zástěny, nebo stabilizační, jež kotví zástěnu ke stropu či stěně. „Je třeba zdůraznit, že walk-in nikdy nezadrží odstřikující vodu jako uzavřený sprchový kout. Proto nedoporučuji, zvlášť u menších rozměrů, použití hlavové sprchy," radí Miroslav Jeřábek z Hüppe a dodává: „Nezapomeňte ani na to, že jde o otevřený prostor, tedy i když je v koupelně 24 stupňů, sprchujete se vodou teplou cca 37 stupňů. Rozdíl je citelný a pro někoho může být nepříjemný."

Než ale začnete o walk-in vůbec uvažovat, ověřte si, zda je ve vaší koupelně proveditelné. Problém může nastat u rekonstrukcí v bytových domech, kde nelze zasahovat do podlahy. ■

Pražský cement a vápno

Dovedete si představit Prahu jako českou metropoli cementu a vápna? Asi ne, ale dříve tomu tak bylo.

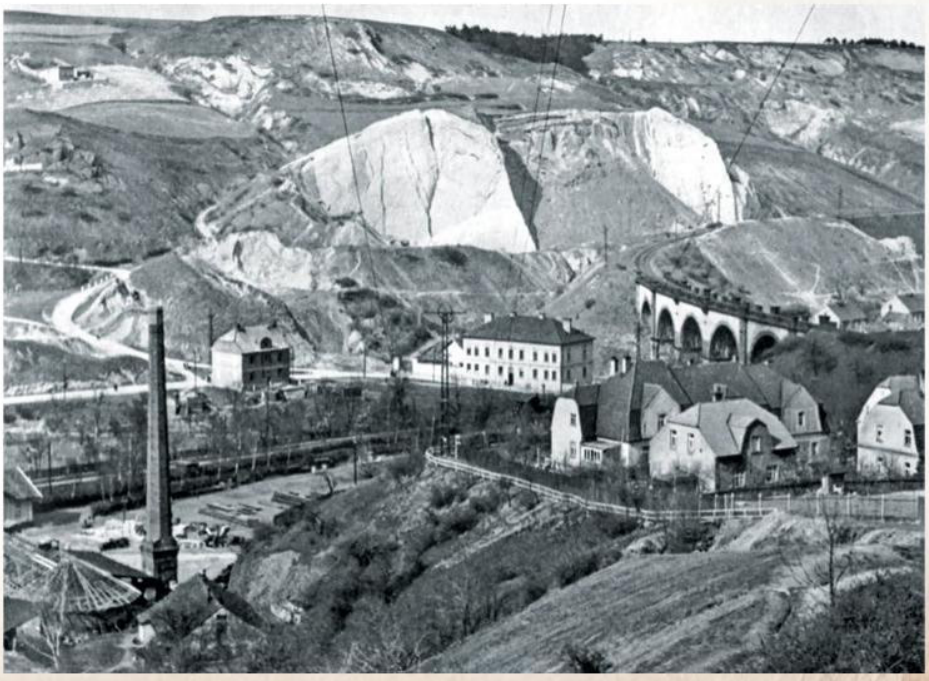
Bylo to v jižní části Prahy. Dnes už je to zapomenuto, ale byly doby, kdy „stověžatá matička měst“ a její nejbližší okolí byly centrem nejprašnějšího průmyslu v Čechách.

V českých zemích se vápno začalo používat s příchodem křesťanství. Traduje se, že kníže Boleslav I. si postavil s použitím vápenné malty hrad v Praze roku 932. Výhodou Prahy byl dostatek kvalitního vápence v blízkém okolí. K rozvoji pálení vápna došlo od 13. století v souvislosti s výstavbou kamenných hradů a kostelů. Z té doby je známo pálení vápna na Zlíchově, za panování Karla IV. se vypaloval vápenec ještě z Podolí a Braníka, a to v pecích na obou březích Vltavy. V 19. století nastal prudký rozvoj vápenictví, kdy bylo vápno potřeba ve stavebnictví, cukrovarnictví, sklářství a zemědělství. Zároveň došlo také ke kumulaci výroby vápna a cementu.

Pražská jižní předměstí měla od vzniku Československé republiky v říjnu 1918 zásadní význam v dějinách českých stavebních hmot. Lomy, vápenky, cihelny, cementárny – tímto hlavně velmi prašným prostředím bylo známé toto nedaleké území od centra našeho hlavního města. Podolí, Braník, Zlíchov, Hlubočepy, Holyně a Řeporyje – mezi těmito sídly byla oblast, kde vznikl jeden z největších komplexů na výrobu a distribuci stavebních hmot v Československu. Dnes už to není pravda, ale stále se tu setkáme s pozůstatky této rozsáhlé průmyslové činnosti. Celé této oblasti dominovalo Prokopské údolí v Hlubočepech, kudy vedou koleje bývalé Pražsko-duchcovské železniční dráhy. Jedeme-li po této trati do Prahy, tak pozůstatky po zmiňované činnosti začínají v údolí Dalejského potoka.

Potok pramení v Chrašťanech ve výšce 384 metrů nad mořem a ústí zleva do Vltavy v Praze. Délka jeho toku je 13,5 kilometru a velká jeho část protéká chráněným územím. Čím je tento obyčejný potok tak zajímavý, že o něm píšeme? Jedná se o jeho údolí, kterým protéká, protože kolem něj se nacházelo 11 železničních vleček – tehdy největší počet na tak krátkém úseku v celém Československu. Okolí Dalejského potoka bylo protkáno železničními kolejemi různých rozchodů. Dnes tu vládne klasický rozchod 1435 milimetrů na trati spojující naše hlavní město

■ Podolská cementárna asi roku 1920. Byla vystavěna na místě bývalého lomu. Hlavně její vinou měl jih Prahy šedivý povlak a znečištěné ovzduší

■ Hlubočepské údolí s obnaženými vápencovými stěnami v roce 1945. Vpravo je vidět železniční viadukt Pražského Semmeringu, vlevo pec vápenky Barta a Tichý. Údolím teče Dalejský potok a vede trať Praha–Rudná–Beroun

s Berounem přes Rudnou. Trať mnohokrát potok přetíná, ale ještě před šedesáti lety tu bafaly na úzkém rozchodu parní mašinky nebo malé lokomotivy motorové v čelech vláčků složených z výsypných nákladních vagónků. Po směru toku potoka byly první normálněrozchodné vlečky v Řeporyjích.

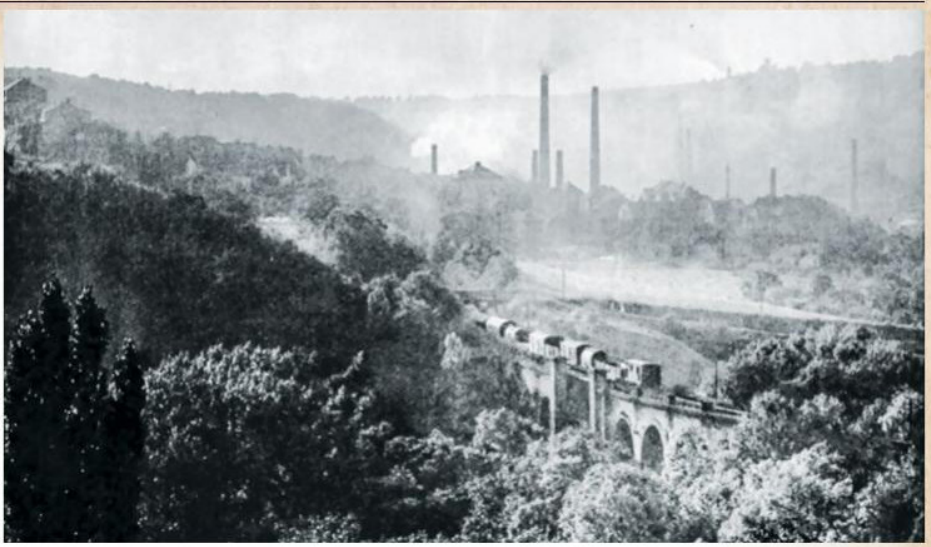
První vlečka ústící do řeporyjského nádraží byla velice dlouhá a nejnovější. Vznikla k dovozu a překládce potřebných stavebnin a stavebních konstrukcí do závodu IPS v souvislosti s výstavbou sídlišť v jihozápadním sektoru Prahy. Její pozoruhodností bylo, že sem většina vlaků zajížděla od Rudné, nikoliv od Prahy, jak bylo zvykem.

Druhá zdejší vlečka měřila půl kilometru a spojovala železniční stanici Řeporyje s cihelnou Max Dederich (vznikla v roce 1897 a po znárodnění byla přejmenována na Středočeské cihelny).

Třetí řeporyjská vlečka vedla do jiné cihelny, kterou po zrušení získala firma Inženýrsko-průmyslových staveb (IPS).

Čtvrtá vlečka v údolí Dalejského potoka patřila lomům na Požárech. Zde byla první úzkorozchodná železniční síť v Dalejském údolí a ta zanikla roku 1957.

Normálněrozchodný vlak přejezdem lokality Požáry tady opouští zástavbu Řeporyjí a sjíždí již mezi skalami do kaňonovitého Dalejského údolí, které dále k Vltavě přechází v údolí Prokopské. Zde začínalo „eldorádo“ pro trampy, výletníky i pro množství úzkorozchodných vláčků, které přejížděly po mostech potok i hlavní trať Praha–Rudná–Beroun a projížděly tunely a výhybky na malodrážních kolejových sítích v lomech či vápenkách ještě ve druhé polovině minulého století.

Pohled kolem roku 1960 na Hlubočepy zaprášené z místních fabrik

Pátá vlečka směrem k Praze patřila od roku 1902 Biskupově vápence, která po znárodnění v roce 1948 byla začleněna do podniku České cementárny a vápenky. Ještě na začátku 70. let tu fungovala malodráha, na které vozy tahaly motorové lokomotivy. Do nedalekého lomu vedla malodráha tunelem a jak kruhová vápenka, tak i lomy byly propojeny rozsáhlým systémem železniční drážky. I když později lomová dráha oproti drážce vápenky už nefungovala, byly v lomech a v okolí na kolejích odstavené vozíky, které sloužily v době pracovního klidu ke hrám dětí. Objekty byly volně přístupné, takže o svezení a dobrodružství nebyla nouze.

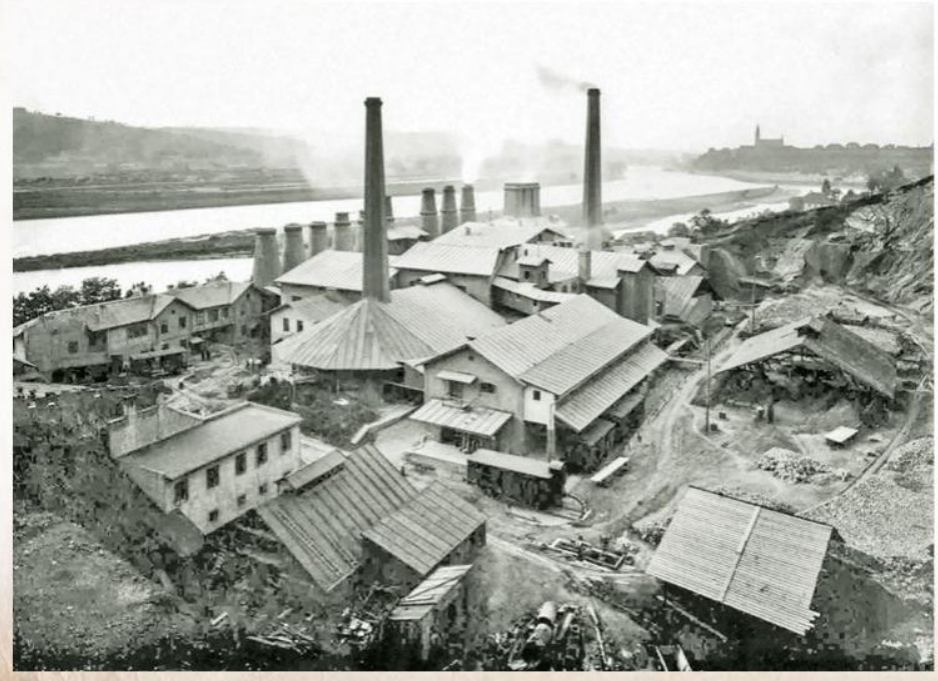
Šestá vlečka v údolí Dalejského potoka byla opět do vápenky, sedmá a osmá také. To už jsme ovšem v katastru Holyně, nedaleko bývalého koupaliště u Klukovic (sloužilo do konce 60. let 20. století). Zde se zleva do Dalejského potoka vlévá potok Prokopský, a ačkoliv dál teče Dalejský potok, údolí až k Vltavě se nazývá Prokopské, a to nejen podle bývalé Prokopské jeskyně. Údolí je přírodovědecky vysoce pozoruhodné a na konci 19. století sem začaly jezdit výletní vlaky z Prahy. Lidé po mnoho let navštěvovali Prokopskou jeskyni s kostelíkem stojícím nad ní, každoroční poutě, ale i jeskyni Klukovickou a k odpočinku jim sloužilo koupaliště s občerstvením.

Avšak vápenky a lomy pracovaly tak, že měnily zdejší krajinu, která dnes vypadá úplně jinak. Některé lomy se vzájemně pohltily. K velké škodě naší vědy a turistiky byla Prokopská jeskyně lomem zničena ještě za Rakouska-Uherska; byla téměř 120 metrů dlouhá s krápníkovou výzdobou. V travertinové vrstvě tu byla roku 1887 objevena lebka předvěkého člověka i kosti jeskynního medvěda, nosorožce, mamuta aj. Každý ze zdejších lomů vydal i četné nálezy zkamenělin. Nad Prokopskou jeskyní stál barokní kostelík z let 1711–1712 a byl zasvěcen svatému Prokopovi. Podle svatého Prokopa se jmenovalo také místní myslivecké sdružení, kterého jsem byl ve druhé polovině 70. let členem. Pořádali jsme na podzim hony na zajíce a bažanty. Žily tu lišky, srnčí zvěř i divoká prasata, na nebi kroužila káňata. Při šoulačce jsme chodili po železničních pražcích a při honech na drobnou zvěř se stávalo na stanovištích podél tratě a zdravili jsme se vzájemně se strojvůdci vlaků, které tu projížděly. Přecházeli jsme mnohokrát trať a přeskakovali s flintami na ramenou potok po kamenech, kterému se říkalo „železniční potok“. Oproti dnešní době tu bývalo liduprázdno.

Svatý Prokop se stal v roce 1204 patronem Čech, dále horníků a rolníků. Jeho atributem je berla, pastýřská hůl a řetěz se zkroceným ďáblem u nohou. Asi od poloviny 18. století byla podle kostelíku nazývána jeskyně i celé údolí a lokalizovány sem pověsti o poustevníku Prokopovi. Kostelík po 2. světové válce zanikl také, stejně jako vápencová skála, na níž stál a která ve své spodní části byla tvořena velkým korálovým útesem.

K překladišti pod kostelíkem vedla z nádraží Hlubočepy údolím devátá vlečka. Od této vlečky pak vedla malodráha o rozchodu 600 milimetrů do Prokopského lomu, kde s bílým vápencem po rozvětvené síti jezdily malé parní lokomotivy. Ty projížděly s vagónky i tunelem k překladišti a zajížděly několika vjezdy do nitra lomové hory, a na

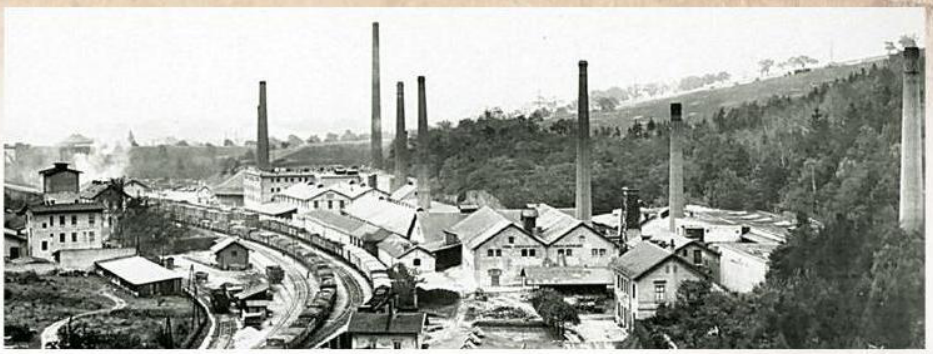
Cementárna v Podolí roku 1909. V pozadí vpravo je vidět nad řekou Vltavou Vyšehrad. V místech Podolské cementárny je dnes plavecký areál zprovozněný roku 1965

to jsem se jako malý klučina fascinovaně díval skrz pletivem oplocený vršek lomu. Lamačům zde sloužila i výtahová věž. V letech 1966–1970 se i tady práce v lomech a vápenkách zastavila a lom převzala naše armáda, která jeho podzemní štoly využívá dodnes. Zajímavostí je, že v úzkorozchodném tunelu k překladišti zůstal na kolejích, mnoho let po zrušení provozu, nákladní vozík s vytěženou horninou, v níž jsem nacházel s baterkou v ruce své první zkameněliny (trilobit, ortoceras aj.).

Desátá vlečka vedla ze stanice Hlubočepy k peci firmy Barta a Tichý, později podnik Prastav, který nakonec do své likvidace nesl název RAKO; na přelomu 20. a 30. let minulého století dodával podnik materiál na stavbu vilové čtvrti Barrandov, a hlavně pro stavbu filmových ateliérů. Jedenáctá vlečka vedla do Hergetovy vápenky na Zlíchově, později pracovně přeorientované a přejmenované na Povltavský průmysl kamene.

Hlubočepské nádraží bývalo ještě ve druhé polovině minulého století velmi vytížené. Dnes je zrušené a vznikla tu pouze jednokolejná zastávka. Jistě mají mnozí v paměti „les“ 11 vysokých cihlových komínů místních keramických závodů RAKO a dalších fabrik. Je to několik desítek let, co lehly k zemi odstřelem. Z údolí Dalejského potoka tak vymizel veškerý průmysl (zůstal pracovat pouze jeden lom u Řeporyjí); na nedalekých kopcích kolem údolí vznikla panelová sídliště a celý kaňon na jihozápadě Prahy začal sloužit k pěším výletům, ale v posledních letech začali v údolí převládat cyklisté. Z nevzhledné oblasti se stalo příjemné území, z liduprázdného a zazvěřeného údolí se stala člověkem frekventovaná tepna.

Zleva továrna na výrobu kyseliny uhličité, kolejiště hlubočepského nádraží a cementárna s vápenkou továrny na staviva Barta a Tichý v roce 1925. Později byla továrna přejmenována na Prastav (celým názvem Spojené pražské továrny na staviva), poté až do zániku na RAKO

Ovšem nejdelší normálněrozchodná železniční vlečka vedla v oblasti pražských jižních předměstí, po pravém břehu Vltavy, z nádraží v Braníku do Podolské cementárny. Dokonce párkrát přetínala i tramvajovou trať, která vedla od Výtoně na tehdejší konečnou Ledárny Braník. Podolská cementárna pracovala v letech 1871–1941, definitivní odstranění posledních objektů se uskutečnilo začátkem 50. let. Surovinu pro výrobu vápna a cementu těžila převážně v branických lomech a stala se v prvé polovině 20. století nejvytíženějším podnikem pro výstavbu našeho hlavního města.

Všechny výše jmenované fabriky zanikly převážně z důvodu opotřebovanosti a zchátralosti, protože po 2. světové válce nebylo do nich dostatečně investováno, nehledě na to, že se nacházely na území Prahy, což městu v rozvoji vadilo. Rozrůstající město se tak zbavilo, při příznivých meteorologických podmínkách, prašnosti i šedivých povlaků plujících po Vltavě až k Národnímu divadlu.

Na leteckých snímcích z roku 1966 je vidět celý komplex hlubočepských továren; na snímcích z roku 1975 již po kruhové peci není ani památky. Vápenka u bývalého Prokopského lomu byla zbořena roku 1968, keramická továrna jižně od hlubočepského nádraží roku 1987.

Jan Dvořák
Foto: archiv autora

Trochu retro, trochu Španělsko, to je obklad, který vám v kuchyni určitě spraví náladu, loskachlos.cz.

Obklady, které mění prostor

Keramické obklady umějí víc než jen ochránit stěny před kapkami vody. Snesou změny teplot, povrch ustojí i menší domácí nehody. Patří k nejodolnějším materiálům, a navíc nevyžadují náročnou údržbu.

Zajímavě obložené stěny nebo jejich části dokážou ovlivnit i celou atmosféru místnosti. Samozřejmě záleží na tom, jaký obklad vyberete. Možností je čím dál tím víc. Některé připomínají designové tapety, a že tomu tak není, zjistíte teprve, když si na ně sáhnete. Novinkou už nejsou ani 3D povrchy, ale jejich vzhled je čím dál tím dokonalejší a také rozmanitější.

Pro oko i pro funkci

Stačí se nebát a být kreativní. Výraznější dekor na stěně přinese do interiéru energii a atmosféře místnosti to jenom prospěje. Na výběr máte několik možností, jak postupovat. Můžete zvolit celoplošný obklad od podlahy ke stropu, nebo na něj vyhradit jen část stěny – například za kuchyňskou pracovní deskou či za umyvadlem v koupelně, kde potřebujete ochránit stěny před nechtěnými kapkami vody či mastnými skvrnami při vaření. To ale není všechno, ozvláštnit keramikou se dají chodby a uplatní se i v obýváku či v ložnici.

Hrajte si s formátem i kontrastem

Výsledek ovlivní i způsob obložení – můžete zvolit například vertikální, do kříže nebo šachovnici. Líbit by se vám mohl i obklad inspirovaný tradičními parketovými podlahami, takzvaný stromeček nebo také rybina, který opticky zvětší prostor a rozhodně mu dodá dynamiku. Vracíte-li se rádi v čase zpátky a cítíte se dobře ve stylu retro, případně chcete zkusit stylovější interiér s industriálními prvky, můžete zvolit imitaci cihel. Důležitou roli hrají při dekorování formáty, jejich tvar i rozměr. Klasika v podobě čtverce a obdélníku je stálicí. V poslední době ale nacházejí čím dál větší uplatnění velké a extra velké formáty 120 x 120, 60 x 120, 60 x 60 centimetrů. A dají se skvěle kombinovat. Výborně kontrastují například s cihlovým formátem 10 x 30 centimetrů, nebo mozaikami 10 x 10 centimetrů.

Pozor na světlo

Myslete na ně už při výběru. Obklad se zajímavým dekorem nejlépe vynikne na stěně nasvět-

Zvířecí motivy jsou populární, je libo hledět do džungle? To přináší obklad Ape Silk, obkladyvilimek.cz.

Osobitý design černého mramoru série Flash s výraznými šedobílými žilami v matném povrchu vytvoří osobitý dekor, ale dají se použít i celoplošně, rako.cz.

Atraktivní a designová kolekce La Fabbrica Up Lingotto Grey rozehraje hru světel a stínů kdekoli v interiéru, vinciprojekt.cz.

Dekorativní obklady Papier nabízejí výrazné vzory a rázem promění stěnu v umělecké a stylové dílo, mbkeramika.cz.

lené denním světlem, ideálně naproti oknu nebo v jeho blízkosti. U reliéfních a strukturovaných obkladů je klíčové boční nasvětlení, které zvýrazní hloubku povrchu a hru stínů. Ideální je, když je stěna s dekorovanými obklady viditelná už při vstupu nebo se alespoň odráží v zrcadle, kde nenápadně, ale efektně dotváří atmosféru koupelny. Pozor ale na to, aby takový obklad nemusel soupeřit s množstvím polic, skříněk nebo doplňků – čím čistší plocha, tím lépe jeho design vynikne.

Kombinujte a bude to sen

Moderní keramické obklady se vyrábějí špičkovými technologiemi využívajícími digitální tisk. Proto jsou imitace přírodních materiálů i výrazných povrchů takřka nerozeznatelné od originálu. A to nejen na pohled, častokrát i na dotek díky propracované povrchové struktuře. Dekorovat můžete keramickým dřevem, kamenem či plochami betonu. Kouzlo spočívá i v tom, že se obklady dají kombinovat mezi sebou, skládat k sobě na pohled odlišné materiály. Keramické dřevo (stejně jako to přírodní) místnost pocitově zahřeje. O industriální dotek se postarají imitace cementových dlaždic či stěrky. Domů si můžete pořídit i exotickou džungli či kus botanické zahrady, takže do místnosti vstoupí snová krajina. V tom je zásadní změna oproti dřívější jednobarevné uniformitě. Ale stále zůstává nejdůležitější to, abyste vybrali podle svého vkusu tak, aby vás pohled na nový obklad těšil co nejdéle.

TEXT: EVA HOŘÁNKOVÁ, FOTO: ARCHIV FIREM

Italský výrobce Atlas Concorde nabízí sérii Marvel Edge, která působí honosným a luxusním dojmem, iridio.cz.

Wooland Taupe imitující dřevo vypadá hezky a pocitově zahřeje, keramikalissek.cz.

INZER

PODLAHY VE SLAVNÝCH STAVBÁCH

PO ČEM SE PROJDETE V ELEGANTNÍCH INTERIÉRECH BRNĚNSKÉ VILY STIASSNI

Film *Lída Baarová*, série *Bohéma* nebo *Četníci z Luhačovic*. Pokud jste ve vile Stiassni osobně nebyli, mohli jste ji vidět na plátně či na obrazovkách a aspoň krátce nahlédnout, o jak mimořádnou stavbu se jedná. Patří ke slavným brněnským stavbám, řadí se po bok vily Tugendhat či vily Löw-Beer. Všechny tyto mimořádné budovy prošly citlivými rekonstrukcemi, je možné je navštívit a obdivovat.

Vila Stiassni, kterou najdete v Hroznové ulici, je pro veřejnost otevřena celoročně vždy v pátek, sobotu, neděli a pondělí a ve vybrané státní svátky. V základním prohlídkovém okruhu s průvodcem nabízí návštěvu reprezentačních prostor a soukromých apartmánů původních majitelů. Samostatně si můžete prohlédnout velkoryse koncipovanou zahradu a v nabídce nechybí ani procházka s průvodcem po významném okolí vily, která se nachází v jedné z nejluxusnějších brněnských částí, tzv. Masarykově čtvrti.

V rámci prohlídky interiérů se seznámíte s poutavou historií vily Stiassni a prohlédnete si její elegantní interiéry, které působí téměř zámeckým dojmem. Začíná se v přízemí, kterému dominuje schodišťová hala, je zde

jídelna či společenské salonky. Po mohutném dřevěném schodišti vystoupáte do prvního patra se soukromými pokoji rodiny, či spíše apartmány, neboť každý měl vlastní šatnu, koupelnu a ložnici. Na závěr zamíříte i do části určené služebnictvu a zaměstnancům. A pro ty, které by zajímalo, po čem tehdejší majitelé chodili, a co mají pod nohama současní návštěvníci, jsme získali informace od Ing. arch. Simony Dračkové, Ph.D., z brněnského pracoviště NPÚ.

Do vily se vstupuje krytým vyvýšeným prostorem, kde je původní kamenná dlažba se vsazenými skleněnými tvárnicemi Duplex-Prizma, které přisvětlují suterén. V zádveří návštěvníky čeká původní mramorová dlažba Portoro. Ve vstupní hale jsou původní parkety, které byly při rekonstrukci repasovány; některé poškozené prvky byly vyměněny, také za původní, pocházející z méně podstatné části vily (čtverce nakoso). Stejná podlaha je ve schodišťové hale, v hudebním salonku, jídelně, salonu Alfreda i salonku Hermine, kde jsou původní repasované čtverce rovnoběžně se stěnami. V podlaze bylo při obnově vily v letech 2012–2014 provedeno napojení zásuvek (parkety rozebrány a rozvody nataženy pod podlahu).

V přízemí si návštěvník může prohlédnout i původní šatnu. V období přestavby na tzv. vládní vilu na přelomu 70. a 80. let 20. století zde byla položena mramorová dlažba Nero Belgium. V hale služební části se zčásti zachovala piškotová dlažba RAKO, nově doplněná.

V přízemí je možné posedět v kavárně Ernst, která vznikla sloučením dvou místností, původně kuchyně a přípravny, v nichž byly při obnově položeny nové parkety.

Hlavní podlahovinou místností v patře jsou původní vlýskové parkety, které byly repasovány. Na galerii je na ně položena replika souvislé kobercové plochy sestavené z pásů do jednotného vzoru, vzhledově shodné s kobercem z doby, kdy vilu obývala rodina Stiassni. Původně byly v další vrstvě ještě volně položené perské koberce. Parkety najdete také v ložnici a šatně obou manželů, v herně a dětské ložnici i „snídaňové“ jídelně.

V koupelně Alfreda Stiassni se nacházela Baťou vyráběná gumová podlahovina „zlinolit“, při rekonstrukci a přestavbě na vládní vilu dostaly všechny koupelny honosnou mramorovou dlažbu 40 x 40 cm. Při obnově se sem vrátila vinylová podlahovina od výrobce Fatra Napajedla, tak aby odpovídala původnímu vzhledu a materiálu (pryž). Ve vile nechybí ani v době výstavby oblíbený xylolit, který pokrývá podlahu skladu sezonního oblečení. Dochoval se původní, při obnově byl repasován.

HISTORIE VILY

Vila Stiassni byla postavena v letech 1927–1929 podle návrhu slavného brněnského architekta Ernsta Wiesnera pro rodinu židovského textilního továrníka Alfreda Stiassni. Ten, společně se svojí ženou Hermine a dcerou Susanne, ve vile žil pouhých devět let. Před hrozící okupací rodina prchla již v roce 1938 do Londýna a následně přes Brazílii do Kalifornie, kde její potomci žijí dodnes.

Většině lidí se vila do povědomí dostala s přívlastkem vládní. Tak se o ní začalo mluvit krátce

po druhé světové válce, kdy ji navštívil Edvard Beneš. Později začala sloužit pro ubytovávání slavných a významných návštěv města Brna. Nocoval zde například kubánský prezident Fidel Castro, ale i většina našich prezidentů.

V době porevoluční se vila pronajímala k oslavám narozenin nebo svateb. Nejnovější kapitola se začala psát v roce 2009, kdy se dostala do správy Národního památkového ústavu, který zahájil její obnovu. Pro návštěvníky byla slavnostně zpřístupněna 13. prosince 2014.

OBNOVA VILY

V roce 2010 získal Národní památkový ústav finanční prostředky z Integrovaného operačního programu pro vybudování metodického centra. Částka 179 203 478 Kč byla určena pro projekt s názvem Centrum obnovy památek architektury 20. století a zahrnovala financování 85 % z ERDF a 15 % ze státního rozpočtu.

Památková obnova vily Stiassni a výstavba nového přednáškového sálu proběhla v letech 2012–2014. V jejím rámci byla odstraněna většina změn provedených v interiéru v 70. a 80. letech a dispozice vily navrácena do původního stavu ze 30. let 20. století. Jelikož vybavení bylo v 50. letech v rámci zámeckých svozů pozměněno, cílem obnovy bylo i dohledat a zrekonstruovat co největší množství nábytku a přiblížit veřejnosti někdejší pojetí interiérů včetně zachovaných detailů navržených Ernstem Wiesnerem.

Obnovou prošla také zahrada, v jejíž horní části vznikl podle návrhu architekta Milana Raka nový objekt s přednáškovým sálem a zázemím pro veřejnost, zrekonstruován a upraven pro administrativní účely byl i sousední administrativní domek od architekta Kamila Fuchse.

ARCHITEKTURA

Architekt vily Ernst Wiesner byl spolu s Bohuslavem Fuchsem nejvýznamnějším architektem Brna. Byl předchůdcem stylu brněnského funkcionalismu a vnesl do Brna vídeňskou modernu po vzoru Adolfa Loose. Exteriér vily Stiassni pojal jednoduše, puristicky, strohá šedozelená fasáda dala vyniknout použitým materiálům – kamenným ostěním z hořického pískovce a spišského travertinu. Zdobí ji pouze předstupující kazetová římsa a kamenný sokl. Výraz ještě doplňovaly technické prvky jako lucerny, výklopné žaluzie a výsuvné markýzy. Budova má půdorys do písmene L – kratší křídlo bylo obslužné, vyhrazené pro personál, delší pak obytné, rozdělené na spodní část, kde probíhal společenský život rodiny, a horní soukromou rodinnou. Wiesnerovým modernistickým zásadám však odpovídá jen exteriér. Vybavení interiéru si prosadila paní domu Hermine podle svého vkusu, který ale odpovídal tomu, co bylo v té době stále ještě běžnější, tedy tradičnější pojetí interiéru: vládne mu nábytek ve stylu různých historických epoch i zámecké vzory na textiliích, štuky a starožitnosti. Na takový styl byla z rodiny zvyklá. Na finální podobě interiéru se tak kromě architekta Wiesnera výrazně podílel vídeňský designér Franz Wilfert.

Jana Komárková

Za poskytnutí podkladů děkujeme kastelánce vily Mgr. Kateřině Konečné a Ing. arch. Simoně Dračkové, Ph.D., z oddělení evidence památek a IS, spisový archiv NPÚ, územní odborné pracoviště v Brně

www.vila-stiassni.cz

Foto: archiv – vila Stiassni

text Karolina Černá
foto Lina Németh

Dům

v malebné kopcovité krajině

Mladá rodina žijící v zahraničí plánovala návrat do Čech a stavbu nového domova u Senohrab. Vše ale zkomplikoval covid a zákaz cestování. Projekt tak manželé museli kompletně řídit na dálku.

Pár spolu se stavebními manažery projektoval a kontroloval budoucí rodinné sídlo přes mobilní technologie a digitální plány. Jakmile se však otevřely hranice, celá rodina se bez problémů přestěhovala do hotové stavby, kterou do té doby znala výhradně z obrazovek monitorů.

Výhledy a soukromí

Jedinečný ráz městečka dotváří členitý terén s dominantou v podobě malého kostela. Pozemek s novostavbou se nachází v zastavěné části obce a je třeba k němu vystoupat po prudké příjezdové cestě. Z jedné strany k němu přiléhají dva bytové domy a kousek od nich vede dálnice. Na opačné straně začíná louka.

„Naší snahou bylo navrhnout a umístit dům tak, abychom maximálně využili výhledy do zeleně i na kostelík na protějším kopci. Zároveň jsme chtěli zajistit co nejvyšší míru soukromí na nevelké zahradě, která měla u domu vzniknout, a co nejvíce odclonit ruch z blízkých bytových domů a silnice," vysvětluje architekt Pavel Horák.

Vstříc místní architektuře

Ke klasicky obdélníkovému objektu se sedlovou střechou o sklonu 30° přiléhá plochá střecha krytého stání pro auto spolu s menším skladem. Tím vznikl chráněný vstup, jemuž dominují červené vchodové dveře. Z předsíně lze vejít do šatny a technické místnosti a rovně přímo do prostorného obývacího pokoje s jídelnou a kuchyní, na niž navazuje spíž. „Se společenským prostorem zvenčí sousedí zanořená terasa krytá latěmi. Mezerami mezi nimi dopadá přirozené světlo z exteriéru až do obýváku," popisuje architekt Horák.

O STAVBĚ

Užitná plocha: 149 m²

Zastavěná plocha: 76 m² (bez terasy a skladu)

Stavební technologie: dřevostavba – sloupková konstrukce z KVH hranolů

Dveře: Prüm

Střešní krytina: Bramac

Střešní okna: Velux

Krbová kamna: Romotop

Dlažba: Rako

Dřevěná podlaha: Soliter

Architekti: Pavel Horák a Thu Ha Matoušková, prodesi/domesi

Projektantka: Zuzana Karasová, prodesi/domesi

Realizační firma: Domesi

Návrh a realizace zahrady: Landa+ Rühmkorf

- **Velké prosklené plochy chrání před paprsky slunce venkovní žaluzie.**
- **Průhled na horní galerii propojuje obě podlaží a spouští lustry nad jídelní stůl.**
- **Ložnici rodičů dominují pastelové a přírodní tóny.**
- **Interiér se nese ve znamení přírodního dřeva.**

V přízemí se ještě nachází pokoj pro hosty a koupelna s toaletou. Horní patro zahrnuje čtyři pokoje, koupelnu, toaletu a šatnu. Z hlavní ložnice je přes rovnou střechu garážového stání nádherně vidět kostel.

Útulný a vzdušný interiér

Z dlouholetého pobytu v Amsterdamu si investoři odnesli slabost pro industriální estetiku a loftový styl. „Zároveň chtěli, aby měl interiér v sobě hravost – aby bylo možné občas jednoduchým způsobem změnit účel určitého prvku s ohledem na aktuální životní situaci. Například v jídelní části tak vznikl výklenek pro relaxaci, který prozatím po přidání malých židliček slouží jako dětský koutek," říká architekt.

Atmosféru loftu dovnitř domu vnáší především otevřený průhled nad jídelním stolem, který skrze horní galerii propojuje

LÍBILO SE NÁM

- Fasáda domu je modřínová bez povrchové úpravy, takže bude postupně přirozeně šednout.
- Kontrast k dřevěné fasádě tvoří omítkový povrch skladu a parkovacího stání ve světlém odstínu.
- Okna jsou plastová v tmavě šedé antracitové barvě stejně jako klempířské prvky.
- Hlavním zdrojem tepla je tepelné čerpadlo vzduch-voda, které napájí podlahové vytápění v přízemí a desková topná tělesa v patře.
- Doplňkovým zdrojem tepla jsou krbová kamna na dřevo.

- Mezi krbovými kamny a schody je místo pro dětský koutek.
- Na modrém kuchyňském nábytku zaujmou úchyty ze světlého dřeva.
- Vstupní dveře jsou zčásti prosklené, vpouštějí tak světlo dál do chodby.
- Zanořená terasa je jedním z nejvyhledávanějších zákoutí domu.

obě podlaží a dává vyniknout efektně spuštěnému lustru. Světlé dřevo a bílou výmalbu pak doplňuje výrazný kontrast v podobě černých akcentů. Ty zastupují lakované prosklené dveře v zádveří nebo výklenky kolem komínového tělesa v patře, které klienti proměnili v originální knihovnu.

Proměnlivá zahrada

Pár s malými dětmi vsadil na přírodní charakter okolní zeleně a její maximální tvárnost. „Návrh venkovního prostoru umožňuje citlivé reakce na aktuální potřeby rodiny – od hřiště pro ratolesti přes kvetoucí oázu až po užitkové záhony. Právě otevřenost budoucím modifikacím představuje největší benefit celého konceptu," poznamenává krajinářská architektka Simona Rühmkorf.

Pozemek mistrně využívá čtyřmetrové převýšení, povrchové valy rafinovaně kryjí sousední zástavbu a současně otevírají dechberoucí průhledy do okolí. Zahrada volně navazuje na přilehlé meze, čímž splývá s krajinným charakterem obce.

Náspy vytvářejí soukromé zákoutí pro ohniště, kdežto záměrně vytvořený kopec slouží potomkům jako celoroční herní zóna – v létě k dobrodružství, v zimě k bobování. ●

ČERYCHOVA VILA S BAZÉNEM V ČESKÉ SKALICI

DETAIL KAŠNY

ZAJÍMAVÁ REKONSTRUKCE

Obnova trojice historických vil v souvislostech

Z cenných a nedávno úspěšně obnovených staveb z různých vývojových etap jsme se věnovali Čerychově vile v České Skalici, kutnohorské Zelenkově vile a Čiperově vile ve Zlíně. Cílem je nastínit nejen často náročné fáze rekonstrukcí, ale také pestré spektrum současného využití.

TEXT KRYŠTOF HAVLICE
FOTO CONNOR JANDOUREK PHOTOSTUDIO, MARTIN KREMLA, KAMILA ŠVRČINOVÁ

Vilami jsme se naposledy šířeji zabývali ve čtvrtletníku PROPAMÁTKY JARO 2024. Na portálu PROPAMÁTKY svou pozornost tomuto specifickému a hojně zastoupenému stavebnímu fondu věnujeme průběžně. Lze uvést loni po letech otevřenou významnou kubistickou Bauerovu vilu z let 1912–1914 od Josefa Gočára v Libodřicích na Kolínsku. V ní Uměleckoprůmyslové museum v Praze (UPM) umístilo expozici věnovanou kubismu. Záslužnou rekonstrukcí prošla dále ostravská Grossmannova vila postavená v letech 1922–1924 v duchu dekorativismu s prvky pozdní secese a vlivy vídeňské architektury. Předloni se prvně otevřela veřejnosti jako prostor pro setkávání, kulturu a společenský život – místo pro výstavy, přednášky, koncerty a další kulturní akce. V souvislosti s tématem je na místě zmínit i letos ustavený Spolek pro Mělnické vily, jehož účelem je obecně mezioborová péče o historický a kulturní odkaz souboru tří mělnických domů vzniklých na základě projektu významného architekta Bohumila Hübschmanna (1878–1961).

ČESKÁ SKALICE

Památkově chráněná Čerychova vila čp. 477 v Křenkově ulici představuje architektonicky i urbanisticky hodnotný komplex z let 1924–1925 podle návrhu architekta Otakara Novotného (1880–1959). Nechal ji postavit textilní továrník Ladislav Bartoň z Dobenína jako svatební dar své neteři Marii při sňatku s Jiřím Čerychem. Nachází se na okraji údolí Úpy na rovinatém pozemku v komponované oplocené zahradě s dominantním bazénem s vodními rostlinami, kašnou, altánem a pergolou. Její dispoziční řešení odpovídalo potřebám bohaté rodiny a zároveň bylo moderním a reprezentativním sídlem.

Autorem zahradních úprav byl architekt Josef Kumpán. Přízemí domu dominují tři vstupy, z nichž ke střednímu z nich vede monumentální schodiště a střední část domu zakončuje trojúhelníkový štít. Otakar Novotný je také autorem hodnotných interiérů vily. Zásadním prvkem vnitřní dispozice je dvoupodlažní hala se zalomeným schodištěm, krby, dřevěnými obklady a kovanými mřížemi zakrývajícími topná tělesa. Stylově je navržen i nábytek, jenž se dochoval částečně ve své původní podobě. Po vyvlastnění v roce 1948 sloužily prostory domu jako škola, zdravotní středisko a vzdělávací a rozvojové centrum. Vila je známá také jako dějiště filmu Václava Havla

OBNOVENÝ SALONEK

ZELENKOVA VILA V KUTNÉ HOŘE

Odcházení. Do neutěšeného technického stavu se postupně dostala poté, co ji tehdejší provozovatel začal využívat ke komerčním účelům. Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS) ji následně po bezúplatném převodu od bratrů Čerychů nabízela k prodeji. Stěžejním se stalo v roce 2022 rozhodnutí týmu Nadačního fondu KAPLICKY CENTRE získat a obnovit památku pro edukační aktivity cílené na architekturu a další druhy umění.

Citlivá rekonstrukce podle projektu ateliéru JIRSA – ARCHITEKTI, s. r. o., pod vedením architekta Vojtěcha Jirsy se mohla zdárně uskutečnit díky příkladné spolupráci majitele (Nadační fond KAPLICKY CENTRE), generálního dodavatele stavební společnosti Domato, s. r. o., Praha a zástupců památkové péče. Na obnovu v celkové výši 65 milionů korun se podařilo získat finance Evropské unie z Národního plánu obnovy, k dalším podporovatelům patřily mimo jiné Ministerstvo kultury, Fond kinematografie a Královéhradecký kraj. V říjnu 2025 došlo mimo jiné za účasti první dámy Evy Pavlové k otevření kreativního centra.

KUTNÁ HORA

Takzvaná Zelenkova vila čp. 453 v Masarykově ulici se nachází v zahradě se vzrostlými stromy a představuje cenné dílo československého funkcionalismu od architekta a grafika Františka Zelenky (1904–1944), kutnohorského rodáka. Autor působil jako scénograf Osvobozeného divadla Jiřího Voskovce a Jana Wericha. Proslulým se stal také jeho Modrý pokoj navržený pro Jaroslava Ježka v Kaprově ulici v Praze. Vedl též například rubriku o dobovém bydlení v prestižním dámském časopise Eva. Vznik výjimečné stavby iniciovali mezi lety 1938–1939 její stavitelé a vlastníci Gréta a Leo Reinigerovi, kteří byli známi mimo jiné jako majitelé úspěšné firmy na textilní zboží RESPO (Reiniger a spol.) s pobočkami po celém Československu.

Architekt uplatnil v návrhu originální koncept dvoupodlažní vily založený na dvou základních objemech: čtverce a obdélníku. Hlavní vchod charakterizuje zejména luxferové zádveří s dlouhou přístupovou rampou. Do suterénu byl umístěn byt domovníka s technickým zázemím, zvýšené přízemí zahrnovalo společenskou část, kuchyň s výtahem a vestavěnými váhami, pokoje s ložnicí a pracovnu. Interiér dotvářel Zelenkou designovaný nábytek a celá řada zajímavých stavebních a technických vymožeností. Například obloukové luxferová stěna oddělující pracovnu od zimní zahrady, dlažba firmy RAKO, koupelnový obklad z černých lesklých kachliček nebo zahrada s betonovým bazénem.

Smutnou skutečností zůstává, že majitelé s ohledem na svůj židovský původ obývali dům pouze přes tři roky, když byli v létě 1942 deportováni do Terezína, kde zemřeli. Obdobný osud potkal také jejich rodinného přítele Františka Zelenku. Po roce 1948 dům koupilo město Kutná Hora, nacházely se v něm jesle a zařízení pro mentálně a tělesně postižené děti. Od roku 2015 čekal prázdný dům na nové využití.

V roce 2024 zahájilo město Kutná Hora citlivou obnovu podle projektu Martina Kremly, Martina Nepraše a Jaroslava Vokolka, která se dokončila počátkem roku 2026 s celkovými náklady přibližně 40 milionů korun. Vzniklo bezbariérové zázemí pro pečovatelskou službu, projekt byl spolufinancován Evropskou unií v rámci Národního plánu obnovy, zhotovitelem se stala firma ANARKADA, s. r. o.

ZLÍN

Památkově chráněná Čiperova vila se zahradou na zlínském Burešově čp. 3675 představuje cennou stavbu významného architekta Vladimíra Karfíka (1901–1996). Vznikla v letech 1939–1942 ve stylu anglického venkovského sídla a je jednou ze čtyř ředitelských vil vymykajících se běžné baťovské architektonické produkci. K baťovské tradici dům odkazuje použitými materiály (kombinace režných a omítaných ploch fasády nebo minimalistických architektonických detailů). Stavba je spojena se jménem Dominika Čipery – dlouholetého spolupracovníka Tomáše Bati a starosty Zlína.

Po rozsáhlé rok a půl trvající citlivé rekonstrukci podle projektu ateliéru Pavel Mudřík architekti vzniklo v místě Kulturní a kreativní centrum Zlínského kraje. Opravami prošly veškeré hodnotné

Martin Kremla

OBNOVENÝ FUNKCIONALISTICKÝ INTERIÉR

Kamila Švrčinová

ZLÍNSKÁ ČIPEROVA VILA PO REKONSTRUKCI

stavební prvky, restauroval se původní mobiliář a vznikl například bezbariérový výtah. Celkové náklady dosáhly 202 milionů korun, z toho 100 milionů pokryla dotace z Národního plánu obnovy. Investorem byl Zlínský kraj, který vilu vlastní. Generálním dodavatelem se stala společnost Metrostav, a. s. Slavnostní zahájení pro veřejnost se uskutečnilo 28. února 2026. ■

www.kaplicky.cz
www.kutnahora.cz/zelenkova-vila-
www.ciperovavilazlin.cz
Facebook·Mělnické vily

ZEPTALI JSME SE

V čem spočívala obnova Čerychovy vily v České Skalici z hlediska památkové péče?

Vladimíra Paterová, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově
Současní vlastníci převzali vilu ve špatném technickém stavu, estetickou stránku navíc poznamenaly nevhodné zásahy v minulosti. Docházelo k zatékání do suterénu objektu kvůli špatně provedeným technickým řešením skladby podlahy na terase. Fasáda z bílých cihel i její pískovcová výzdoba byly narušeny vlivem povětrnosti, zásadním způsobem byly poškozeny také prvky vnitřních podlah. V havarijním stavu se nacházel altán s pergolou, stejně jako původní výmalba haly, jež byla v minulosti přemalována a novodobě pojednána křiklavými sytými tóny.

Rekonstrukce představovala velkou výzvu pro projektanta i realizační firmu – v jejím průběhu se museli vypořádat s řadou technických problémů. Specifický přístup si vyžádalo například restaurování fasády z bílých cihel metodou domodelovávání při zachování patinovaného vzhledu. Dům nyní nabízí výukové, výstavní a konferenční místnosti a zcela nově také víceúčelový sál v podkroví. Nabídku doplňuje možnost ubytování v devíti pokojích s vlastním sociálním zařízením a skromný gastroprovoz pro občerstvení hostů v jídelně. V suterénu vznikla výstavní expozice modelů architektonických děl Jana Kaplického.

Rekonstrukce byla realizována s maximálním ohledem na dochované dispozice, vnější i vnitřní architektonické řešení, historické materiály i prvky a výtvarná díla. Stavební práce zahrnovaly zejména výměnu plechové střešní krytiny za krytinu z pálených bobrovek dle doloženého původního řešení, sanaci vlhkosti v suterénu a celkovou rekonstrukci terasy včetně obnovy pískovcové dlažby. Nesnadným úkolem byla obnova fasády z vápenopískových cihel, kdy restaurátor doplňoval přesně namíchaným materiálem všechny zvětralé cihly tak, aby fasáda získala kompaktní vzhled při zachování autenticity a letité patiny. Proběhla také obnova všech kamenných prvků. Bylo třeba očistit a ošetřit pískovcovou výzdobu kryté terasy, rozebrat a kamenicky doplnit vnější pískovcová schodiště. Parketové podlahy byly zčásti zachovány a částečně opraveny. Stejně se postupovalo v případě keramických dlažeb z atypických prvků. Repasovány byly veškeré vnitřní i vnější dveře a dřevěné obklady haly a jídelny, zachována byla původní dřevěná špaletová okna s kováním a dřevěnými roletami.

Původní vnitřní výzdobu tvořily dekorativní geometrizované výmalby podle návrhu výtvarníka Františka Kysely. Většina z nich však byla v průběhu času přebílena, část zcela zničena. V rámci uskutečněné obnovy byla odkryta a zakonzervována prvotní výmalba ve vstupní hale, která je nyní prezentována. To umožňuje udělat si alespoň částečnou představu o tehdejším výtvarném pojetí interiérů. Zajímavostí je zde uplatnění dekoru ve tvaru svastiky, který byl později téměř jistě důvodem přebílení výmalby. Ve druhé polovině 20. století byly sice stropní malby v hale odkrývány, ale nalezený motiv natolik pobouřil, že nakonec zůstaly zakryty. Až nyní nový vlastník malby odhalil a vysvětluje původní význam svastiky jako ornamentu. Na úplné zrestaurování malby v hale ještě čekají, stejně jako dosud neobnovené navazující malby na stěnách. V zahradě byl podle dochované dokumentace obnoven dřevěný altán s pergolou.

Kamila Švrčinová

SOUČASNÝ VZHLED OBNOVENÉHO INTERIÉRU

Kamila Švrčinová

VÝSTAVNÍ PROSTOR

V čem spočívala obnova kutnohorské Zelenkovy vily z hlediska památkové péče?

Aleš Pospíšil, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze
Při hodnocení rekonstrukce Zelenkovy vily je prvořadě nutné definovat poměrně komplikované vstupní podmínky z hlediska památkové obnovy. Vila není prohlášena za kulturní památku a nachází se v ochranném pásmu Městské památkové rezervace, avšak bez pohledových souvislostí s chráněným sídlem, za hradbou výškové enklávy panelových domů. Kromě plánové dokumentace z roku 1938 od architekta Františka Zelenky a provádějícího stavitele Vincence Wildta se nedochovala žádná fotografická dokumentace a vila prošla v roce 1992 radikální přestavbou, která ji zbavila všech signifikantních prvků. Navíc nový způsob využití na kanceláře a technické zázemí se stacionářem pro hendikepované klienty, dotačně podpořený v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR počítal se zachováním „status quo“. Přesto v průběhu rekonstrukce na základě nálezových situací a cílené sondáže v konstrukcích byla provedena řada změn a úprav, které vilu po vizuální stránce přiblížily době jejího vzniku formou volné rekonstrukce s použitím soudobých materiálů a technologických postupů. Díky vstřícnému a zodpovědnému přístupu zástupců vlastníka objektu (Město Kutná Hora) a s porozuměním budoucího uživatele (Pečovatelská služba Kutná Hora) se vile podařilo vrátit její charakter a atmosféru zejména v exteriéru, a to zaatikovými střechami s vnitřními dešťovými svody, omítkou, sklobetonovými prvky a zádveřím s rampou, repasí oken včetně barevného nátěru dle stratigrafického průzkumu a replik předokenních rolet. V interiéru pak obnovou dochovaných dveří, vestavěné šatní skříně a dispozičního členění obytného podlaží. Rekonstrukce tak znovu vrátila vilu do portfolia významného meziválečného architekta a scénografa Františka Zelenky a obohatila samotnou Kutnou Horu – památku světového dědictví – o kvalitní příklad funkcionalistické architektury.

V čem spočívala obnova zlínské Čiperovy vily z hlediska památkové péče?

Anna Grossová, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Kroměříži
Kompletní obnova areálu Čiperovy vily, realizovaná v letech 2024–2025 v souvislosti s jejím novým zpřístupněním veřejnosti formou Kulturního a kreativního centra Zlínského kraje, představovala z hlediska památkové péče komplexní zásah do historického objektu i jeho širšího prostředí. Záměrem investora bylo využít potenciál celého areálu a vytvořit zde nový typ regionálního vzdělávacího střediska. Součástí projektu se stala také stálá expozice věnovaná Dominiku Čiperovi, výstavbě jeho vily a tématu podnikového bydlení firmy Baťa a vilové architektury ve Zlíně.

Stavební obnova zahrnovala celkovou rehabilitaci vily a úpravu jejích interiérů pro potřeby nového kulturně-edukačního provozu, dále opravu zahradníkova domku, revitalizaci zahrady, rekonstrukci komunikací, vybudování parkovacích míst, rekonstrukci dřevěné terasy, vybudování dětského hřiště a rekonstrukci venkovních skladů. Dochované prvky vestavěného dřevěného nábytku, například vybavení Čiperovy pracovny či šatní skříně v pokojích jeho synů, stejně jako stavebně truhlářské prvky včetně dveří a schodiště, štuková výzdoba a kamenné konstrukční prvky byly zejména pro účely stálé expozice citlivě restaurovány. Upravené venkovní prostory budou sloužit pro vzdělávací programy a kulturní akce. Při obnově byla využita také dochovaná prováděcí dokumentace architekta Vladimíra Karfíka uložená v Muzeu města Brna. Celá akce probíhala v úzké spolupráci investora, projektanta, zhotovitele, restaurátorů a zástupců památkové péče. Obnova i restaurátorské práce byly vedeny s maximálním důrazem na zachování původních prvků a architektonického výrazu domu a současně umožnily citlivou adaptaci významné baťovské vily pro nový kulturní a vzdělávací provoz. Výsledkem je zdařilá obnova moderní architektury 20. století, která přesvědčivě propojuje památkovou péči s dlouhodobým společenským přínosem.

Rohan Design District 11. - 13.6 2026

04.06.2026 | Zprávy

Zažijte Rohan Design District v HUB IN BATH.

Rohanské nábřeží je epicentrum developmentu, architektury a designu. HUB IN BATH, značky HANSGROHE, AXOR, RAKO, KALDEWEI a HÜPPE, jsou u toho. Třetí ročník festivalu Rohan Design District proběhne od 11. do 13. června 2026. Projděte si letošní program festivalu a objevte architekturu, design i proměnu města přímo v místech, kde vznikají nové pražské čtvrti. Vstup na festival je zdarma, na vybrané akce je však nutná registrace kvůli omezené kapacitě.

Foto: RAKO

V HUB IN BATH jsme pro Vás připravili setkání viz. níže. Těšíme se na Vaši registraci Rohan Design District, a pak již na viděnou!

- **čtvrtek & pátek | 9:00–11:00...Slow Morning at HUB IN BATH**
- **čtvrtek & pátek | 13:00–15:00...Afternoon Aperitivo at HUB IN BATH**

Zveme vás do nového showroomu HUB IN BATH, který vznikl propojením čtyř značek a představuje interiér, kde se potkávají prémiové materiály, nadčasová estetika a promyšlený detail. Místo vytvořené pro architekty, designéry i všechny, kteří vnímají koupelnu jako plnohodnotnou součást architektury. V rámci Rohan Design District vám rádi představíme designové novinky značek HANSGROHE, AXOR, RAKO, KALDEWEI a HÜPPE.

A protože dobré nápady často vznikají mimo pracovní stůl, můžete se těšit na inspirativní setkání u snídaně s proseccem a jahodami a odpoledne na Aperol & snack.

Kompletní program Rohan Design District

www.rako.cz

Články ze stejné kategorie

- Rohan Design District 11. - 13.6 2026
- Ve 14. ročníku Rigips Trophy zvítězila jihlavská aréna, pražské OC Černý most a Domov pro seniory ve Vendolí
- Experience tomorrow: LAUFEN na Salone del Mobile 2026
- Mistrovská proměna: GROHE SPA představil Aqua Sanctuary v Piccolo Teatro Studio Melato
- Interiérem roku je Mezonet na „šestce“
- Školení a kurzy RAKO
- Alca na MCE Milano 2026
- Jak se narodila Stella - porcelánová cena 11. Interiéru roku
- Koupelny nové generace: když inovace určují směr designu
- V pražském Karlíně byl otevřen nový showroom HUB IN BATH čtyř značek – RAKO, HÜPPE, HANSGROHE a KALDEWEI.

09

Arboré se zabydlel na Vinohradské

Pražská adresa Vinohradská 81 nově patří showroomu značky Arboré, zaměřené na designový nábytek z masivního dřeva a nadčasové interiérové solitéry. Nový prostor není pouze místem prezentace jednotlivých kolekcí, ale také přirozenou platformou pro setkávání architektů, designérů i všech, kteří mají blízko k poctivým materiálům, řemeslu a současnému designu. Interiér prostoru vychází z čistého architektonického konceptu, který nechává vyniknout materiál i precizní zpracování jednotlivých produktů. Dominují zde přírodní povrchy, tlumená barevnost a otevřený prostor, v němž hlavní roli hraje masivní dřevo, detail a cit pro proporci. Showroom je navržen tak, aby nepůsobil jako tradiční prodejní galerie, ale spíše jako autentický obytný interiér, kde lze nábytek vnímat v jeho přirozeném kontextu a každodenním použití.

10

Organic Oasis Lab získala mezinárodní ocenění

Rodinná značka prémiových výživových doplňků ze Slovenska Organic Oasis Lab dosáhla dalšího významného úspěchu na mezinárodní scéně. Již potřetí v řadě získala ocenění v prestižní soutěži Beauty Shortlist Wellbeing Awards, čímž potvrdila kvalitu svých produktů a schopnost konkurovat významným světovým značkám. V letošním ročníku soutěže porota ocenila pět produktů značky Organic Oasis Lab. Čtyři produkty vyhrály ve své kategorii a pátý produkt získal ocenění Editor's Choice.

11

Vše pro koupelnu v Hub in Bath

V pražském Karlíně byl otevřen nový koncepční showroom Hub in Bath, který společně vytvořily čtyři renomované značky z oblasti koupelnového a sanitárního vybavení – Hüppe, Hansgrohe, Kaldewei a Rako. Představuje odbornou platformu pro efektivní návrh a realizaci koupelnových a sanitárních řešení v profesionálních projektech. Hub in Bath je místo, kde na jednom místě objevíte vše pro koupelnu – od inspirace přes design až po konkrétní řešení. Prostor je primárně určen odborné veřejnosti, zejména architektům, projektantům, developerům a investorům, a slouží jako poradenské a konzultační centrum pro návrh soukromých i veřejných staveb. Na ploše více než 300 m² je prezentován ucelený přístup k návrhu koupelen a sanitárních prostor s důrazem na design, technické parametry, dlouhodobou udržitelnost, koordinaci jednotlivých profesí i ekonomiku provozu.

12

Helena Dařbujánová v novém showroomu i se šperky

Designérka Helena Dařbujánová se po dvanácti letech na pražské Letné přestěhovala do nového showroomu ve Vršovicích. Při příležitosti otevření prostoru, který vznikl v přízemním bytě v Kodaňské ulici, představila také novou kolekci šperků Pro královnu, již vytvořila ve spolupráci se značkou Tiami. Jde o dva zlaté prsteny s diamanty – jeden subtilnější, druhý masivnější, přičemž oba zdobí laboratorní diamanty, motiv korunky a určeny jsou na ukazováček. Designové krabičky pro šperky navrhl Matěj Činčera a obsahují vizuály od fotografky Bet Orten. K prstenům zanedlouho přibudou ještě brože.